

**NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O OSIGURAVANJU
KVALITETE U VISOKOM OBRAZOVANJU I ZNANOSTI**

Zagreb, rujan 2019.

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O OSIGURAVANJU KVALITETE U VISOKOM OBRAZOVANJU I ZNANOSTI

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona sadržana je u člancima 67., 68. i 69. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 - pročišćeni tekst i 5/2014. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

Nacrt Prijedloga Zakona usklađen je s člancima 68. i 69. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 76/10 i 5/14) koji jamči sveučilišnu autonomiju te slobodu znanstvenog stvaralaštva.

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM, TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Osnovna pitanja koja se ovim Nacrtom prijedloga Zakona uređuju jesu sustav osiguravanja kvalitete visokog obrazovanja i znanosti, odnosno osiguravanje kvalitete kvalifikacija u visokom obrazovanju, rada visokih učilišta i znanstvenih organizacija, uvjeta izvođenja studijskih i obrazovnih programa te odgovornosti i obaveze dionika u njemu. Visoko obrazovanje i znanost u Republici Hrvatskoj Ustavom je štíćena kategorija od javnog interesa i općeg dobra. U tom smislu, kvaliteta visokog obrazovanja i znanosti odgovornost je države i svih dionika sustava. Nadalje je kvaliteta visokog obrazovanja povezana s kvalifikacijama na tržištu rada te povjerenjem građana i poslodavaca u zemlji i inozemstvu u sustav obrazovanja. Pristupanjem Hrvatske Europskoj uniji hrvatsko visoko obrazovanje i znanost postali su dio zajedničkog prostora obrazovanja, tržišta rada i međunarodne suradnje. U tu svrhu donesen je 2009. godine Zakon o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju (Narodne novine, broj 45/09, dalje u tekstu: ZOK) upravo kako bi osigurao da svi hrvatski studijski programi budu međunarodno usklađeni i prate međunarodne standarde (po vrsti i razini visokog obrazovanja, primjeni ECTS-a i trajanju, itd.) Deset godina nakon donošenja ZOK-a, nakon provedene analize postojećeg stanja i temeljem iskustava u provedbi osiguravanja i unapređivanja kvalitete visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti u Republici Hrvatskoj, europskih i međunarodnih standarda i komparativnih rješenja u državama članicama Europske unije te uvažavajući nacionalna strategijska polazišta kao i druge pristigle prijedloge za poboljšanja (poput Nacrta Prijedloga Zakona o postupcima vrednovanja kvalitete visokih učilišta i znanstvenih organizacija koji je izradilo Nacionalno vijeće za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj, tematskih vrednovanja, izvješća, sinteza i stajališta Agencije za znanost i visoko obrazovanje, u daljnjem tekstu: Agencije), Ministarstvo znanosti i obrazovanja (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) izradilo je Nacrt prijedloga zakona o osiguravanju kvalitete u visokom obrazovanju i znanosti (u daljnjem tekstu: Nacrt Prijedloga Zakona) koji bi zajedno s Nacrtom prijedloga Zakona o Agenciji za

osiguravanje kvalitete u visokom obrazovanju i znanosti (osnivački akt Agencije za znanost i visoko obrazovanje, kojim se mijenja i ime Agencije) zamijenio trenutačno važeći.

Ocjena stanja izrađena temeljem analize postojećeg stanja te preporuka nacionalnih i međunarodnih strateških dokumenata i smjernica ukazuje na potrebne promjene. Potrebno je, prvenstveno, bolje zaštititi pravo studenata na kvalitetno visoko obrazovanje te u interesu studenata ali i poslodavaca unaprijediti kvalitetu kvalifikacija, što se postiže ciljanim, jasno propisanim kriterijima za vrednovanje kvalitete studijskih programa. Nužna je snažnija integracija hrvatskog u europski sustav visokog obrazovanja i znanosti omogućavanjem internacionalizacije i provedbe združenih studija, uvođenje inovacija koje su donijeli dokumenti na europskoj razini, poput 2015. godine revidiranih Standarda i smjernica za osiguravanje kvalitete u Europskom prostoru visokog obrazovanja, ali i novi propisi u RH poput Zakona o uslugama (Narodne novine, broj 80/11) i Zakona o Hrvatskom kvalifikacijskom okviru (Narodne novine, broj 22/13, 41/16 i 64/18) i, konačno, administrativno rasterećenje cijelog sustava. Sve bi navedeno trebalo dovesti do povećanja kvalitete cjelokupnog hrvatskog visokog obrazovanja i njegovog boljeg prepoznavanja u Europskom prostoru visokog obrazovanja (*European Higher Education Area (EHEA)*) i Europskom istraživačkom prostoru (*European Research Area (ERA)*). Unapređenja u ovom Nacrtu prijedloga Zakona proizlaze i iz strateških odrednica Strategije obrazovanja, znanosti i tehnologije (Narodne novine, broj 124/14) koja se tiču zakonskih izmjena poput, između ostalog, kvalitetnijeg razlikovanja stručnih i sveučilišnih studija kroz postupke osiguravanja kvalitete, ujednačavanja i obaveza postupaka vanjskih vrednovanja za sve vrste visokih učilišta i programa, internacionalizacije i povezivanja s kvalifikacijskim okvirom, vanjskog vrednovanja znanstvene djelatnosti utemeljenom na rezultatima znanstvenog rada, i konačno povezivanja programskih ugovora i vanjskog vrednovanja.

Glavne promjene za dionike u sustavu visokog obrazovanja i znanosti u odnosu na postojeći zakon su sljedeće:

1. Kod osnivanja novih visokih učilišta više ne postoji obaveza dvogodišnjeg zajedničkog izvođenja postojećeg programa s mentorskom ustavnom već se visoka učilišta mogu osnovati osnivačkim aktom te ishodenjem dopusnica za izvođenje studijskih programa odnosno obavljanje znanstvene djelatnosti (za sveučilišta).
2. Ukidaju se preklapanja različitih vrsta vanjskog vrednovanja, odnosno smanjuje broj različitih vrednovanja (ukida se audit i tematsko vrednovanje) te time rasterećuje rad Agencije i dionika u osiguravanju kvalitete;
3. Postupak dobivanja dopusnice za izvođenje studijskih programa kao i kriteriji u njihovom vrednovanju se ujednačuju za sve vrste visokih učilišta i temelje na usklađenosti ishoda učenja sa standardom kvalifikacije i opisnicama razina ishoda učenja Hrvatskog kvalifikacijskog okvira (HKO). Za razliku od trenutačno važećeg zakonodavnog okvira, u kojem javna sveučilišta sama odobravaju i donose odluke o izvođenju novih studijskih programa dok druga prolaze vanjsko vrednovanje od strane Ministarstva i Agencije, te u kojem sveučilišni programi moraju imati pokrivenost nastave vlastitim kadrom 50% a stručni samo 33%, ovim se izmjenama svi novi studijski programi prethodno akreditiraju i to po ujednačenim kriterijima za sve vrste visokih učilišta, bila ona privatna ili javna,

odnosno izvodila sveučilišne ili stručne programe (usklađenost sa standardima kvalifikacije, omjer studenata i nastavnika 30:1, 50% pokrivenosti nastave vlastitim kadrom itd.). Umjesto dosadašnjih kadrovskih uvjeta, kao ključno mjerilo kvalitete programa pojavljuje se razina ishoda učenja koje studenti stječu, a prema HKO-u.

4. Postupak reakreditacije se provodi za sve programe nekog visokog učilišta, a ne za samo visoko učilište. Programi se u praksi reakreditiraju u objedinjenom postupku u nekom području znanosti, a obvezno se pritom za sveučilišta i sastavnice provodi i reakreditacija znanstvene djelatnosti u tom području. Time se postiže da u sljedećih 6 godina svi studijski programi prođu provjeru kvalitete prema ujednačenim kriterijima.
5. Jasno su propisani i uvjeti za posebne načine izvođenja te združene i zajedničke programe, koji nedostaju u postojećem zakonskom okviru.
6. Dok su u postojećem sustavu javna sveučilišta mogla samostalno pokretati programe koji su se zatim mogli ukinuti u reakreditaciji, sustav je sad unaprijeđen na način da javna sveučilišta kroz institucionalnu reakreditaciju, u skladu s Ustavom zajamčenom autonomijom, mogu dobiti dopusnice za samoakreditaciju koja ih oslobađa obveze vanjskog vrednovanja u reakreditaciji kao i u inicijalnoj akreditaciji programa.
7. Vanjsko vrednovanje u znanosti, odnosno inicijalna akreditacija i reakreditacija znanstvene djelatnosti pojednostavljeni su u smislu postupka i uvjeta za obavljanje znanstvene djelatnosti. Ukida se uvjet usklađenosti s (nikad donesenom) mrežom javnih znanstvenih organizacija a uvjeti za osnivanje i vrednovanje temelje se na strateškim programima te rezultatima znanstvene djelatnosti, a ne na brojčanim uvjetima kadra. Za razliku od ranijeg propisa u kojem su uvjeti za osnutak bili niži od onih u reakreditaciji, kao i uvjeti za privatne u odnosu na javne znanstvene organizacije, sada su uvjeti u osnivanju i reakreditaciji isti za sve vrste znanstvenih organizacija, osim za javne znanstvene institute koji moraju zadovoljiti nešto strože uvjete. Kao što je već spomenuto, objedinjuju se postupci vanjskog osiguravanja kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju za sveučilišta, a ostale znanstvene organizacije nisu više obvezne prolaziti redovitu reakreditaciju, nego je mogu samostalno zatražiti ukoliko žele produžiti trajanje dopusnice.
8. U odlučivanju u postupcima vanjskog osiguravanja kvalitete jasnije su propisani uvjeti i temelji za donošenje preporuka i rješenja, kao i mogućnost podnošenja primjedbi u svim koracima vanjskog vrednovanja. Za razliku od dosadašnjih propisa, u kojima prema sudskim odlukama isto nije bilo jasno propisano, donošenje pozitivne akreditacije (preporuke ili rješenja) podrazumijeva ispunjavanje svih uvjeta propisanih zakonom, dok privremeno rješenje ili pismo očekivanja, a koje u pravilu uključuje zabranu upisa studenata, podrazumijeva ispunjenost svih osim jednog uvjeta propisanog zakonom. Propisuju se mjere, odnosno posljedice i nadležnosti kod negativnih rješenja. Također, gdje god je to bilo moguće, nadležnost nad postupcima dana je u cijelosti Agenciji, a kako bi postupak bio efikasniji i jasniji.
9. Detaljnije su propisane prekršajne odredbe a kako bi se jasno odredilo što se smatra neprihvatljivim aktivnostima u smislu ovog Zakona.

Glavne odlike i razlozi donošenja zakonskih rješenja koja se predlažu ovim Nacrtom Prijedloga Zakona mogu se pritom podijeliti u sljedećih pet točaka:

1. unapređenje u skladu sa strateškim odrednicama Republike Hrvatske u području visokog obrazovanja i znanosti,
2. unapređenje na temelju dosadašnjih iskustava i provedenih analiza,
3. usklađivanje s Jedinstvenim metodološko-nomotehničkim pravilima za izradu akata koje donosi hrvatski sabor,
4. usklađivanje sa Zakonom o uslugama,
5. usklađivanje sa Zakonom o općem upravnom postupku.

1. Unapređenje i daljnji razvoj sustava u skladu sa strateškim odrednicama Republike Hrvatske u području visokog obrazovanja i znanosti

Provedbom zakonskih rješenja sadržanih u ovom Nacrtu prijedloga Zakona doprinijelo bi se ostvarenju pet ciljeva nacionalne Strategije obrazovanja, znanosti i tehnologije (Narodne novine, broj 124/14) (u daljnjem tekstu: Strategija) u području visokog obrazovanja te ciljevima u području znanosti i tehnologije. Nacrt prijedloga Zakona doprinijet će „učinkovitosti sustava i optimalnom korištenju resursa i potencijala za kontinuirano unapređenje kvalitete visokog obrazovanja i znanosti“ te „boljem iskorištavanju razvojnih pretpostavki hrvatskog sustava visokog obrazovanja i znanosti – umreženost, suradnja i sinergija, uz jače povezivanje znanstvenog i umjetničkog djelovanja s društvom, obrazovanjem, tehnologijom i proizvodnjom da bi se u punoj mjeri iskoristili raspoloživi ljudski i materijalni resursi i stvarali novi.“

Uvođenje korištenja alata HKO-a, odnosno standarda zanimanja i kvalifikacija, kroz redovni postupak izrade i odobravanja studijskih programa temeljenih na procjenama sadašnjih i budućih potreba tržišta rada, društva i pojedinaca, strateška je obveza Ministarstva. Na taj se način ostvaruje prvi cilj Strategije, u dijelu koji se odnosi na visoko obrazovanje, a koji se odnosi na „unapređenje studijskih programa dosljednom provedbom postavki Bolonjske reforme i redefiniranje kompetencija koje se njima stječu“. Uvođenjem alata HKO-a kao standarda relevantnosti i kvalitete studijskih i obrazovnih programa omogućit će se da se studijski i obrazovni programi razvijaju na kvalitetnim analitičkim podlogama temeljem kojih se propisuju ishodi učenja koje studenti moraju steći i dokazati postupcima vrednovanja kako bi stekli kvalifikaciju. Standardi kvalitete na koje se naslanjaju studijski i obrazovni programi omogućit će da, u postupcima vrednovanja propisanim ovim Nacrtom prijedloga Zakona, tijela koja su za to zadužena, na transparentan, konzistentan i pouzdan način vrednuju studijske i obrazovne programe u odnosu na dogovorene standarde. Isto je već provedeno u sklopu Bolonjske reforme, na način da nova verzija Standarda i smjernica za osiguravanje kvalitete na Europskom prostoru visokog obrazovanja iz 2015. godine izrijeком navodi da agencije moraju vrednovati programe u kontekstu nacionalnog kvalifikacijskog okvira.

Uz uvođenje standarda u postupcima vrednovanja te preciznije propisivanje uvjeta za vrednovanje kvalitete studijskih i obrazovnih programa, visokih učilišta te znanstvenih organizacija, ovim se Nacrtom prijedloga Zakona osnažuje ujedno i uloga tijela koji te

postupke provode, u prvom redu Akreditacijskog savjeta i Agencije. Uz to jasnije se propisuju nadležnosti nad provedbom različitih postupaka vrednovanja čime se ostvaruje administrativno rasterećenje za sve sudionike u postupcima.

U osnivanju novih ustanova nadležnost nad procjenom usklađenosti akata s propisima kao i do sad provodi Ministarstvo, a vrednovanje studijskih i obrazovnih programa te procjenu potencijala i resursa potrebnih za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti provodi Agencija. U postupcima reakreditacije osnažuje se uloga Agencije koja samostalno i neovisno provodi vanjsko vrednovanje visokih učilišta i znanstvenih organizacija te odlučuje o konačnom ishodu reakreditacije. Također se odgovornost i nadležnost Agencije širi na provođenje dijela postupka akreditacije novih studijskih programa svih visokih učilišta.

Administrativna rasterećenja koja će donijeti ovaj Nacrt prijedloga Zakona podrazumijevaju provedbu integriranih postupaka vanjskog vrednovanja djelatnosti visokog obrazovanja i znanosti te provedbu različitih postupaka vanjskog vrednovanja prilagođenih vrsti visokog učilišta i stupnju učinkovitosti njegova unutarnjeg sustava osiguravanja kvalitete. U osnivanju visokog učilišta se ukida obveza ugovora s postojećim visokim učilištem, a javnim sveučilištima se u skladu s njihovom ustavnom autonomijom pod određenim uvjetima omogućava oslobađanje od obveze vanjskog vrednovanja svih studijskih programa. U pokretanju novih studijskih programa ukida se obveza zasebne provjere strateške opravdanosti financiranja programa, koja se u skladu s postojećim propisima provodila u sklopu akreditacije to čak i za programe koji se ne financiraju iz Državnog proračuna.

Ovim se Nacrtom prijedloga Zakona također doprinosi ostvarenju drugog cilja Strategije, odnosno „ustrojavanju kvalitetnog binarnog sustava visokog obrazovanja usklađenog s nacionalnim potrebama i načelom učinkovita upravljanja visokim učilištima.“ Sukladno temeljnim načelima Bolonjskog procesa te dobrim praksama zemalja koje imaju binarne sustave, primjenom HKO-a uvodi se jasno i nedvosmisleno razlikovanje kvalifikacija prema vrsti, uz već postojeće razlikovanje kvalifikacija prema razini. Pri tome se sveučilište razlikuje od veleučilišta ili visoke škole po tome što sveučilište (ili njegove sastavnice) obavezno izvodi doktorske studijske programe te provodi temeljne i druge vrste znanstvene djelatnosti dok veleučilišta i visoke škole koje izvode studijske programe razine 7. HKO-a obavljaju (znanstvenu) djelatnost primijenjenog istraživanja. Visoka učilišta koja izvode samo programe 6. razine HKO-a ne trebaju imati znanstvenu djelatnost. Jednako tako, sveučilišnim studijskim programima stječu se pretežito znanja, a stručnim studijskim programima pretežito vještine potrebne na tržištu rada zbog čega stručni studijski programi moraju sadržavati stručnu praksu kao obavezni dio studijskog programa. Stoga, ovim Nacrtom prijedloga Zakona propisuju se uvjeti vrednovanja kvalitete studijskih programa kojima se osigurava da studijski programi iako različiti po vrsti mogu biti smješteni na istu razinu HKO-a te povezani s razinama Europskog kvalifikacijskog okvira i Kvalifikacijskog okvira Europskog prostora visokog obrazovanja.

Nadalje, ovaj Nacrt prijedloga Zakona ima za cilj podići učinkovitost ulaganja u znanost i visoko obrazovanja koja se ostvaruje kroz povezanost vanjskog vrednovanja kvalitete

znanstvene djelatnosti i djelatnosti visokog obrazovanja s programskim ugovorima sklopljenima između Ministarstva i javnih visokih učilišta i javnih znanstvenih instituta. Razlikovanje javnih i privatnih visokih učilišta ostvaruje se isključivo prema izvoru financiranja, i s tim povezanim programskim ugovorima, a ne više prema uvjetima kvalitete za vrednovanje djelatnosti znanosti i visokog obrazovanja.

Ostvarenje trećeg cilja Strategije također je povezano s ovim Nacrtom Prijedloga Zakona. „Osiguravanje kvalitetne kadrovske strukture visokih učilišta kao osnove za unapređenje kvalitete visokog obrazovanja“ postiže se kroz postavljanje jasnih kvalitativnih i kvantitativnih uvjeta za vrednovanje kvalitete studijskih i obrazovnih programa koji se primjenjuju na različite postupke vrednovanja. Specifični uvjeti kvalitete koji uključuju kadrovske i materijalne uvjete dodatno su propisani za posebne oblike izvođenja nastave kao što su nastava u cijelosti ili djelomično kroz sustav učenja na daljinu (*online*), u cijelosti ili djelomično na stranom jeziku, u djelomičnom radnom opterećenju studenata (izvanredno) te izvan sjedišta visokog učilišta. Time se promovira koncept fleksibilnog i na studenta usmjerenog učenja, poticanje internacionalizacije hrvatskoga sustava visokog obrazovanja i znanosti te regionalnog razvoja kroz kvalitetno izvođenje nastave izvan sjedišta visokog učilišta.

Ovim se Nacrtom prijedloga Zakona doprinosi i ostvarivanju sedmog cilja Strategije, odnosno „internationalizacije visokog obrazovanja i njegove integracije u europski i svjetski visokoobrazovni prostor.“ Uz propisivanje uvjeta izvođenja kvalitetnih studijskih programa na stranim jezicima te kroz administrativno rasterećenje u pokretanju združenih studija, odnosno uz primjenu Europskog pristupa za osiguravanje kvalitete združenih studija, ostvaruje se atraktivnost hrvatskog visokog obrazovanja te omogućava povećanje dolazne mobilnosti studenata, nastavnika i znanstvenika.

Ovim Nacrtom prijedloga Zakona izravno se provodi i osmi strateški cilj „osiguranja primjerene važnosti kulture kvalitete i načela odgovornosti u visokom obrazovanju“ unutar kojeg se predviđaju mjere dorade normativnog okvira kako bi isti bio poticajan za strateški razvoj autonomnih i odgovornih sveučilišta koja njeguju kulturu kvalitete te koji bi osigurao racionalizaciju postupaka vrednovanja. S tim u vezi, Nacrtom prijedloga Zakona propisuju se različiti postupci vanjskog vrednovanja prilagođeni različitim vrstama visokih učilišta ali koji se u svom sadržaju ne preklapaju (ne vrednuju isti segment rada visokih učilišta). Komplementarni postupci kao što su vrednovanje djelatnosti visokog obrazovanja i vrednovanje znanstvene djelatnosti provode se integrirano dok se različiti postupci kao što su institucijska i programska reakreditacija nikada ne provode istovremeno, nego je visoko učilište obvezno prolaziti samo jedan od ta dva postupka. Time se postupci vanjskog vrednovanja koje provodi Agencija usklađuju sa standardom sadržanim u Europskim standardima i smjernicama za osiguravanje kvalitete u Europskom prostoru visokog obrazovanja prema kojem postupci vrednovanja trebaju odgovarati svrsi vrednovanja. Ujedno, time se ispunjava i preporuka neovisnog stručnog povjerenstva Europske udruge za osiguravanje kvalitete u visokom obrazovanju (*European Association for Quality Assurance in Higher Education – ENQA*) koje je provelo vanjsko vrednovanje Agencije 2016. godine (izvješće je dostupno na mrežnim stranicama Agencije).

Strateški ciljevi u području znanosti i tehnologije, čijem ostvarenju doprinosi ovaj Nacrt prijedloga Zakona, podrazumijevaju strukturne promjene koje će dovesti do „unapređenja institucijskog okvira visokog obrazovanja, znanosti i tehnologije, prije svega u području strateškog upravljanja istraživanjem, razvojem i inovacijama“ te mogućnosti „restrukturiranja javnih znanstvenih instituta putem uključivanja u sveučilišta, stvaranja asocijacija instituta ili osposobljavanja za samostalno ostvarivanje misije i društvene uloge“. Restrukturiranje znanstvenih instituta, prema modelima koje predviđa Strategija, postavlja se kao mogući ishod postupka reakreditacije koji može preporučiti Akreditacijski savjet kao neovisno i stručno tijelo Agencije.

Ostvarenje drugog strateškog cilja Strategije u području znanosti i tehnologije, odnosno stvaranje „međunarodno kompetitivnih javnih sveučilišta i javnih znanstvenih instituta u hrvatskome visokoobrazovnom i istraživačkom prostoru koji stvaraju novu znanstvenu, društvenu, kulturnu i gospodarsku vrijednost“, potiče se kroz uspostavljanje jasnih, kvalitativnih i kvantitativnih uvjeta vrednovanja znanstvene djelatnosti koji za ključnu komponentu imaju međunarodnu relevantnost znanstvenih rezultata a koji se primjenjuju u vrednovanju sveučilišta i javnih znanstvenih instituta.

Konačno, doprinos ostvarivanju šestog strateškog cilja Strategije u području znanosti i tehnologije, „rast ulaganja u istraživanje i razvoj unapređenjem sustava javnog financiranja te poticanjem ulaganja poslovnog i društvenog sektora u istraživanje i razvoj“, proizlazi iz jasne povezanosti vrednovanja kvalitete znanstvene produkcije u postupku reakreditacije a koja uključuje praćenje ostvarenja strateških ciljeva kroz pokazatelje rezultata iz programskih ugovora.

2. Unapređenje i daljnji razvoj sustava osiguravanja kvalitete na temelju dosadašnjih iskustava i provedenih analiza

Od stupanja na snagu Uredbe o osnivanju Agencije za znanost i visoko obrazovanje (Narodne novine, broj 101/04) do danas u Republici Hrvatskoj razvijen je sustav osiguravanja kvalitete u znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju. U tom sustavu postignut je relativno usklađen odnos između različitih dionika (od sveučilišta i njihovih sastavnica, znanstvenih instituta, Nacionalnog vijeća za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj, Ministarstva do Agencije kao operativnog i stručnog tijela za provođenje vanjskog vrednovanja u skladu sa Standardima i smjernicama za osiguravanje kvalitete u Europskom prostoru visokog obrazovanja). Tijekom postupka pristupanja Europskoj uniji povjerenje u razvijenost i prepoznatljivost tog sustava bilo je ključno za prenošenje Direktive 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (Tekst značajan za EGP) (SL L 255, 30.9.2005) u nacionalno zakonodavstvo. Provedeno je nekoliko različitih postupaka vanjskog vrednovanja koja su pridonijela razumijevanju kvalitete visokog obrazovanja, stupnju razvijenosti unutarnjih sustava osiguravanja kvalitete hrvatskih visokih učilišta te kvalitete znanstvenih organizacija. Agencija je 2010. godine primljena u punopravno članstvo ENQA-e, a 2011. godine uvrštena je u Europski registar agencija za osiguravanje kvalitete u visokom obrazovanju (EQAR).

Postojeće stanje nesumnjivo zahtjeva daljnji razvoj i unapređenje, no pri tome se u ovom Nacrtu prijedloga Zakona polazi od postojećih iskustava te na njima razvija bolji sustav. Tako se u izradi Nacrta prijedloga Zakona osobito vodilo računa o tome da se radi o sustavima (visokog obrazovanja i znanosti) koji zbog svojih značenja i važnosti uživaju posebni, Ustavom definiran položaj. Visoka učilišta i znanstvene organizacije dužna su razvijati i stalno unaprjeđivati kvalitetu svoje djelatnosti jer time ispunjavaju svoju odgovornost prema društvu u kojem djeluju. Javna sveučilišta koja uživaju Ustavom propisanu autonomiju i akademsku slobodu, u svom javnom djelovanju odgovorna su za uspostavljanje učinkovitih unutarnjih sustava osiguravanja kvalitete u sklopu kojih razvijaju te kontinuirano unapređuju svoje studijske i obrazovne programe, kako u skladu s međunarodnim standardima kvalitete tako i prema potrebama lokalne i šire zajednice, odnosno gospodarstva i tržišta rada.

Ovaj Nacrt prijedloga Zakona uređuje postupke vanjskog vrednovanja na način da se osigurava stalna usklađenost studijskih i obrazovnih programa s donesenim standardima. Fleksibilnost u izmjenama studijskih i obrazovnih programa sa suvremenim trendovima u društvu postiže se pojednostavljivanjem i skraćivanjem procedura izmjena postojećih studijskih i obrazovnih programa koje su u nadležnosti visokih učilišta. odgovornost u učinkovitom upravljanju sredstvima javnog financiranja, koju dijele javna visoka učilišta i Ministarstvo, ostvaruje se kroz strukturirani dijalog i programsko financiranje djelatnosti visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti. Međunarodna dimenzija te osiguravanje neovisnog i nepristranog vanjskog vrednovanja sadržano je u „istorazinskom pristupu“ (*peer review*) te uključenosti međunarodnih recenzenata, relevantnih dionika iz gospodarstva te predstavnika studenata.

Konačno, ovim se Nacrtom osnažuje uloga Agencije i njenog Akreditacijskog savjeta kao stručnog tijela te se ostvaruju administrativna rasterećenja za sve sudionike procesa. Osnažena uloga Agencije ogleda se u širenju nadležnosti nad osiguravanjem kvalitete svih vrsta novih programa (i studijskih i obrazovnih) svih visokih učilišta (za razliku od trenutnog pravnog okvira koji Agenciji u nadležnost prepušta samo inicijalnu akreditaciju programa privatnih sveučilišta, odnosno veleučilišta i visokih škola) te se Agenciji u nadležnost u potpunosti prepuštaju postupci reakreditacije (rješenje Agencije postaje konačno, odnosno, Agencija izdaje, mijenja i ukida dopusnice za studijske programe). Administrativna rasterećenja postižu se smanjenjem različitih vrsta vrednovanja koja se preklapaju (poput sadašnjeg audita, institucijske i programske reakreditacije), povezivanjem vanjskog vrednovanja s razvojem kvalifikacijskog okvira i programskog financiranja javnih visokih učilišta, te konačno ukidanjem koraka u postupcima vanjskih vrednovanja za koja se pokazalo da predstavljaju neopravdano administrativno opterećenje, poput sklapanja ugovora s mentorskim visokim učilištem prilikom osnivanja novog, ili procjene strateške opravdanosti financiranja studijskog programa prilikom njegova donošenja bez obzira radi li se o programu koji će se financirati iz Državnog proračuna ili ne. U sklopu povećanja efikasnosti rada Agencije, predlaže se odvajanje dijela trenutno važećeg ZOK-a koji se odnosi na osnivanje, djelokrug, ustroj i upravljanje Agencijom (kao njezin osnivački akt) od dijela koji regulira područje osiguravanja kvalitete koje obuhvaća nadležnosti, odgovornosti i obaveze većeg broja dionika i institucija od same Agencije.

3. Usklađivanje s metodološko-nomotehničkim pravilima

Zakon o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju na snazi je od 18. travnja 2009. godine. Na temelju Zakona donesena su dva provedbena propisa: Pravilnik o sadržaju dopusnice te uvjetima za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja, izvođenje studijskog programa i reakreditacije visokih učilišta (Narodne novine, broj 24/10.) i Pravilnik o uvjetima za izdavanje dopusnice za obavljanje znanstvene djelatnosti, uvjetima za reakreditaciju znanstvenih organizacija i sadržaju dopusnice (Narodne novine, broj 83/10.).

Zakon i navedeni provedbeni propisi nastali su u vrijeme kada još uvijek nisu postojala jedinstvena metodološko-nomotehnička pravila za izradu normativnih akata. Zbog toga u nomotehničkom i jezičnom aspektu imaju nedostataka što je, samo po sebi, dostatan razlog za izradu prijedloga novog teksta zakona, a ne samo izmjena i dopuna. Prilikom izrade Nacrta Prijedloga Zakona primjenjivala su se Jedinstvena metodološko-nomotehnička pravila za izradu akata koje donosi Hrvatski sabor (Narodne novine, broj 74/15.). Nomotehnička unapređenja postižu se i detaljnijim i jasnije propisanim postupcima i kriterijima u osiguravanju kvalitete, što je učinjeno i temeljem analiza dosad provedenih sudskih sporova koji su se na njih odnosili.

4. Usklađivanje sa Zakonom o uslugama

U okviru analitičkog razmatranja hrvatskih pravnih propisa te procjene usklađenosti s Direktivom 2006/123/EZ o uslugama na unutarnjem tržištu (u daljnjem tekstu: Direktiva o uslugama), koje je provelo Ministarstvo u konzultaciji s Ministarstvom gospodarstva, poduzetništva i obrta te Europskom komisijom, utvrđeni su određeni elementi neusklađenosti postojećeg Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju s Direktivom o uslugama, koja je u međuvremenu i Zakonom o uslugama prenesena u hrvatsko zakonodavstvo. Analiza je napravljena polazeći od tumačenja da se djelatnost privatnih visokih učilišta smatra uslugom u smislu Direktive o uslugama, budući se podmirenje troškova pružanja usluge ostvaruje putem naknade te nije sufinancirano iz nekih drugih proračunskih izvora. Elementi propisa koji su procijenjeni kao moguće neusklađenosti su: obveza mentorstva prilikom osnivanja novog visokog učilišta (čime se visoko učilište u osnivanju primorava da svoju uslugu obavlja u suradnji s potencijalnim konkurentima), zahtjevi prema privatnim pružateljima usluga za izradom studije ekonomske opravdanosti izvođenja studijskog programa, zahtjev kojim se određuje najmanji broj zaposlenika, brzina ishoda suglasnosti za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja, poček od godine dana za pokretanje novog akreditacijskog postupka (u slučaju negativne odluke) te obveza podnošenja zahtjeva za izvođenje novog studijskog programa najmanje godinu dana prije početka akademske godine u kojoj program započinje izvođenje. Dodatno je potrebno osigurati i provedbu članka 5. i 8. Direktive o uslugama koji nalaže administrativno pojednostavljenje (svih uvjeta) i elektroničku dostupnost postupaka, kod, primjerice, predaje zahtjeva i postupka akreditacije, te regulirati uvjete prema kojima visoka učilišta iz inozemstva mogu osnivati

svoje podružnice u Hrvatskoj i izvoditi svoje studijske programe na teritoriju Republike Hrvatske.

Iako Direktiva dopušta državama članicama da zadrže određene uvjete neusklađene s Direktivom ako oni postoje zbog zaštite prevladavajućih razloga od javnog interesa, odnosno osiguravanja kvalitete djelatnosti visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti, uvjeti kvalitete u ovom Nacrtu prijedloga Zakona jednako vrijede za privatna koliko i za javna visoka učilišta. Uvjet procjene društvene opravdanosti i usklađenosti studijskog programa s dugoročnim potrebama tržišta rada ispunjava se upisom standarda kvalifikacije u Registar HKO-a i vrijedi za sve studijske i obrazovne programe, a više ne zahtijeva procjenu ekonomske opravdanosti. S druge strane, uvjet procjene opravdanosti javnog financiranja odnosi se samo na visoka učilišta koja se financiraju dijelom ili u cijelosti iz državnog proračuna Republike Hrvatske te se procjenjuje u sklopu redovnog i programskog financiranja javnog visokog obrazovanja, izvan samih postupaka akreditacije. Zahtjevi u vidu potrebnih materijalnih i kadrovskih resursa za izvođenje djelatnosti visokog obrazovanja smatraju se dopuštenima budući da su opravdani navedenim prevladavajućim razlogom od javnog interesa te razmjerni, odnosno ustrojeni na najmanje restriktivan način za postizanje tog cilja. Društveni interes ogleda se u zaštiti studenata i odgovornosti države da neće akreditirati studijski ili obrazovni program ako visoko učilište nema odgovarajuće ljudske i druge resurse za njegovo izvođenje.

5. Usklađivanje sa Zakonom o općem upravnom postupku

Nacrt Prijedloga Zakona uvažava odredbu članka 3. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09, u daljnjem tekstu: ZUP) sukladno kojoj se samo pojedina pitanja upravnog postupka mogu zakonom urediti drukčije nego što je to propisano ZUP-om, ako je to nužno za postupanje u pojedinim upravnim područjima te ako to nije protivno temeljnim odredbama i svrsi ZUP-a. Tako su, među ostalim, u ovom Nacrtu propisani rokovi koji su dulji od roka propisanog člankom 101. stavkom 2. ZUP-a od 60 dana za donošenje rješenja, i to u svim postupcima u kojima Ministarstvo temeljem zahtjeva traži od Agencije provedbu postupka vrednovanja. Kompleksnost tog postupka, koji uključuje i osnivanje stručnog povjerenstva sastavljenog od hrvatskih i međunarodnih stručnjaka, edukaciju članova povjerenstva i njihov posjet vrednovanom visokom učilištu te razmatranje ispunjavanja brojnih kadrovskih, materijalnih i kvalitativnih kriterija kvalitete, zahtijeva provođenje postupka u razumnom roku koji nadilazi rok od 60 dana određen odredbama ZUP-a. Razmatrajući utjecaj svih navedenih elemenata postupka na njegovo trajanje te uzimajući u obzir iskustva iz prakse, Ministarstvo je došlo do zaključka kako kvalitetno provođenje postupka vrednovanja ne može trajati kraće od šest mjeseci, zbog čega je navedeni rok ugrađen u odredbe Nacrta prijedloga Zakona. U konačnici, u svrhu administrativnog rasterećenja nadležnih tijela i postupovnog pojednostavljenja za stranke te uzimajući u obzir načelo učinkovitosti i ekonomičnosti, iz upravnih postupaka uklonili su se oni stadiji koji su činili te postupke pretjerano složenima, a za što nije bilo nikakve potrebe

(mentorska ustanova) te su i zakonski regulirane mogućnosti primjedbi dionika u postupku vanjskog vrednovanja (koje je Agencija do sada propisivala internim aktima.)

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovog zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

**PRIJEDLOG NACRTA ZAKONA O OSIGURAVANJU KVALITETE U
VISOKOM OBRAZOVANJU I ZNANOSTI**

GLAVA I.

OSNOVNE ODREDBE

Predmet Zakona

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuju:

- postupci i kriteriji vrednovanja kvalitete djelatnosti visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti javnih i privatnih visokih učilišta, uključujući izvođenje studijskih i obrazovnih programa, kao i znanstvene djelatnosti javnih i privatnih znanstvenih instituta i drugih znanstvenih organizacija (u daljnjem tekstu: znanstvene organizacije),
- nadležnost i sastav tijela koja provode postupke vrednovanja, te
- postupci vanjskog vrednovanja studijskih programa s inozemnim obilježjima i uvjeti njihova izvođenja.

(2) Postupci i kriteriji osiguravanja i unapređivanja kvalitete djelatnosti visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti propisuju se ovim Zakonom, zakonima koji uređuju sustav znanstvene djelatnosti i visokog obrazovanja i na temelju njih donesenim propisima koji se primjenjuju i tumače u skladu sa Standardima i smjernicama za osiguravanje kvalitete u Europskom prostoru visokog obrazovanja (*Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area (ESG)*), u daljnjem tekstu: Europski standardi i smjernice), Europskim pristupom za osiguravanje kvalitete združenih studija, Vodičem za korisnike ECTS-a te ostalim dokumentima u sklopu Bolonjskog procesa.

(3) Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti niti na pravne osobe koje obavljaju znanstvenu djelatnost te kojima se dodjeljuju državne potpore temeljem posebnih zakona koji uređuju državne potpore, a koje nisu upisane u Upisnik znanstvenih organizacija.

Cilj Zakona

Članak 2.

(1) Cilj je ovog Zakona osigurati i unaprijediti kvalitetu visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti u Republici Hrvatskoj.

(2) Sustavom osiguravanja i unapređivanja kvalitete visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti osigurava se pravo studenata i drugih dionika u sustavu na kvalitetno visoko obrazovanje, kvaliteta kvalifikacija u visokom obrazovanju na tržištu rada, uklopljenost i priznatost hrvatskog sustava visokog obrazovanja i znanosti u Europskom prostoru visokog obrazovanja (*European Higher Education Area (EHEA)*) i Europskom istraživačkom prostoru (*European Research Area (ERA)*).

Značenje pojmova

Članak 3.

Pojedini pojmovi u smislu ovog Zakona imaju sljedeće značenje:

- 1) *Akreditacija* je postupak vanjskog vrednovanja kvalitete visokog učilišta ili znanstvene organizacije (institucijska akreditacija), odnosno studijskog ili obrazovnog programa (programska akreditacija) koji se provodi sukladno odredbama ovog Zakona. Postupci akreditacije su inicijalna akreditacija i reakreditacija.
- 2) *Akreditacijska preporuka Agencije* akt je u postupku inicijalne akreditacije koji Agencija za osiguravanje kvalitete u visokom obrazovanju i znanosti (u daljnjem tekstu: Agencija) izdaje temeljem mišljenja *Akreditacijskog savjeta*. Temeljem Akreditacijske preporuke ministarstvo nadležno za visoko obrazovanje i znanost (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) u postupku inicijalne akreditacije odlučuje o izdavanju, izmjeni ili uskrati dopusnice te upisu u odgovarajući upisnik.
- 3) *Dopusnica ili rješenje o reakreditaciji* je upravni akt kojim Ministarstvo na temelju provedenog postupka inicijalne akreditacije, odnosno Agencija na temelju provedenog postupka reakreditacije, odnosno sveučilište koje posjeduje odgovarajuće ovlaštenje izdano u postupku institucijske reakreditacije, utvrđuje da predmet vrednovanja ispunjava uvjete kvalitete za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja, odnosno znanstvene djelatnosti ili za izvođenje studijskog ili obrazovnog programa, s rokom važenja 6 godina.
- 4) *Elaborat* je dokument temeljem kojeg se u postupku inicijalne programske akreditacije provodi vanjsko vrednovanje, a koji sadrži studijski ili obrazovni program te sve relevantne podatke i obrazloženja potrebna za vrednovanje njegove kvalitete. Agencija predmet vrednovanja može uz elaborat tražiti i dostavu podataka u informacijski sustav Agencije. Za točnost podataka u postupcima vanjskog vrednovanja odgovara čelnik ustanove, a Agencija je dužna podatke provjeriti putem evidencija u visokom obrazovanju i znanosti koje vodi Ministarstvo.
- 5) *Inicijalna akreditacija* je postupak akreditacije temeljem kojeg Ministarstvo odlučuje o izdavanju dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja ili znanstvene djelatnosti (inicijalna institucijska akreditacija), odnosno za izvođenje studijskog ili obrazovnog programa (inicijalna programska akreditacija) te o upisu u odgovarajući upisnik sukladno odredbama ovog Zakona.
- 6) *Izvoditelj* je svako visoko učilište koje samostalno ili u suradnji s drugim visokim učilištem izvodi određeni studijski ili obrazovni program. U slučaju sveučilišnih studijskih programa, izvoditelj može biti sveučilište ili sastavnica sveučilišta.
- 7) *Nositelj* je visoko učilište koje je akreditiralo određeni studijski ili obrazovni program, a u čijem izvođenju sudjeluje jedno ili više visokih učilišta kao izvoditelja. U slučaju sveučilišnih studijskih programa, nositelj može biti sveučilište.
- 8) *Obrazovni program* u smislu ovog Zakona je program koji akreditirano visoko učilište izvodi temeljeno na načelima cjeloživotnog učenja, a kojim se stječe djelomična kvalifikacija razine 5 ili više Hrvatskog kvalifikacijskog okvira (dalje u tekstu: HKO), odnosno 10 ili više ECTS bodova, a završetak kojeg se potvrđuje javnom ispravom.
- 9) *Osiguravanje kvalitete visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti* je područje javnih politika u kojem dionici sustava na temelju unaprijed određenih i jasnih ciljeva te kriterija kvalitete nastoje stalno unapređivati sustav visokog obrazovanja i znanosti radi stjecanja novih znanstvenih spoznaja, njihove humane i etičke primjene te razvijati visoko obrazovanje i znanost u skladu s potrebama socijalnog, gospodarskog, kulturnog, znanstvenog i tehnološkog napretka.
- 10) *Predmeti vrednovanja* su djelatnost visokog obrazovanja (i znanstvena djelatnost) visokih učilišta, studijski ili obrazovni programi te znanstvena djelatnost znanstvenih organizacija.

11)

12) *Reakreditacija* je postupak akreditacije predmeta vrednovanja kojima je prethodno izdana dopusnica i koji su upisani u odgovarajući upisnik kako bi se utvrdilo osigurava li i unapređuje li ustanova nositelj dopusnice kontinuirano svoju kvalitetu te ispunjava li uvjete propisane ovim zakonom za nastavak obavljanja djelatnosti visokog obrazovanja i/ili znanstvene djelatnosti, odnosno za nastavak izvođenja studijskog ili obrazovnog programa. Reakreditacija može biti programska ili institucijska.

13) *Samoanaliza* je izvješće o stanju i perspektivama razvoja predmeta vrednovanja u postupku reakreditacije koju priprema samo visoko učilište ili znanstvena organizacija. Agencija predmet vrednovanja može uz samoanalizu tražiti i dostavu podataka u informacijski sustav Agencije. Za točnost podataka dostavljenih u postupcima vanjskog vrednovanja odgovara čelnik ustanove, a Agencija je dužna podatke provjeriti putem evidencija u visokom obrazovanju i znanosti koje vodi Ministarstvo.

14) *Studijski program* je sveučilišni ili stručni program kojeg izvodi akreditirano visoko učilište, kojim se stječe cjelovita kvalifikacija razine 5 ili više HKO-a, odnosno akademski ili stručni nazivi te akademski stupanj, a završetak kojeg se potvrđuje javnom ispravom.

15) *Unutarnje osiguravanje i unapređivanje kvalitete* je skup mjera i aktivnosti kojima dionici sustava iskazuju odgovornost za osiguravanje i stalno unapređivanje kvalitete vlastite djelatnosti.

16) *Upisnici* u znanosti i visokom obrazovanju su službeni registri evidencija podataka u znanosti i visokom obrazovanju koje vodi Ministarstvo i to kao Upisnik visokih učilišta, Upisnik studijskih programa i Upisnik znanstvenih organizacija. Agencija unutar svojih ovlasti i potreba može razvijati vlastite informacijske sustave, uz obvezu usklađivanja podataka s evidencijama u navedenim upisnicima.

17) *Vanjsko osiguravanje i unapređivanje kvalitete* je vrednovanje kvalitete određenog predmeta vrednovanja koje se provodi na temelju unaprijed određenih, jasnih i objektivnih kriterija u cilju osiguravanja i unapređivanja kvalitete visokog obrazovanja i/ili znanstvene djelatnosti. Postupci vanjskog vrednovanja su inicijalna akreditacija i reakreditacija.

18) *Visoko učilište u osnivanju* je pravna osoba koja namjerava obavljati djelatnost visokog obrazovanja (i znanstvenu djelatnost, ako primjenjivo), odnosno izvoditi jedan ili više studijskih ili obrazovnih programa za stjecanje kvalifikacija u skladu sa standardima iz Registra HKO-a kojima se pridružuju razine HKO-a 5 ili više, a koja namjerava pokrenuti ili je pokrenula postupak inicijalne institucijske akreditacije, sve dok joj nije izdana dopusnica za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja.

19) *Zajednička kvalifikacija* je kvalifikacija koju zajednički dodjeljuju sva visoka učilišta (i javni znanstveni instituti) koji sudjeluju u ustrojavanju i izvedbi zajedničkog studijskog programa.

20) *Zajednički studijski program* je studijski program kojeg izvode dva ili više akreditirana visoka učilišta (i, za doktorske studije, javni znanstveni instituti) u Republici Hrvatskoj, pri čemu je samo jedno visoko učilište nositelj.

21) *Združena kvalifikacija* je kvalifikacija koju zajednički dodjeljuju sva visoka učilišta (i javni znanstveni instituti) koja sudjeluju u ustrojavanju i izvedbi združenog studijskog programa ili svako od njih za sebe dodjeljuje više istovjetnih kvalifikacija.

22) *Združeni studijski program* je zajednički program dvaju ili više akreditirana visoka učilišta (i javni znanstveni instituti) od koji je najmanje jedno izvan Republike Hrvatske, a završetkom kojeg se stječe jedna ili više istovjetnih kvalifikacija od strane izvoditelja, pri čemu samo jedno od visokih učilišta u Republici Hrvatskoj može biti nositelj.

GLAVA II.
**SUSTAV OSIGURAVANJA I UNAPREĐIVANJA KVALITETE VISOKOG
OBRAZOVANJA**

1. POGLAVLJE
OPĆE ODREDBE

Unutarnji i vanjski sustav osiguravanja i unapređivanja kvalitete

Članak 4.

- (1) Sustav osiguravanja i unapređivanja kvalitete visokog obrazovanja sastoji se od unutarnjeg i vanjskog sustava.
- (2) Visoka učilišta dužna su uspostaviti unutarnji sustav osiguravanja i unapređivanja kvalitete te ga urediti općim aktom u skladu s institucijskom strategijom osiguravanja i unapređenja kvalitete djelatnosti.
- (3) Opći akt i institucijska strategija iz stavka 2. ovog članka trebaju biti javno dostupni.
- (4) Unutarnji sustav osiguravanja i unapređivanja kvalitete sastavnica sveučilišta dio je jedinstvenog sustava osiguravanja i unapređivanja kvalitete sveučilišta kojega su one sastavnice.
- (5) Vanjski sustav osiguravanja i unapređivanja kvalitete čine inicijalna akreditacija i reakreditacija koji se uređuju ovim Zakonom, zakonima koji uređuju sustav djelatnosti visokog obrazovanja i znanosti te na temelju njih donesenim propisima koji su usklađeni i tumače se u skladu s europskim i međunarodnim standardima u području osiguravanja kvalitete visokog obrazovanja iz članka 1., stavka 2. ovog Zakona.
- (6) Vanjskim vrednovanjem predmeta vrednovanja utvrđuje se i učinkovitost unutarnjeg sustava osiguravanja kvalitete te njegova usklađenost s europskim standardima i smjernicama za osiguravanje kvalitete.

Akreditacija u sustavu visokog obrazovanja

Članak 5.

- (1) Visoka učilišta te studijski i obrazovni programi inicijalno će se akreditirati, odnosno reakreditirati samo ako je njihova kvaliteta utvrđena u skladu s kriterijima i u postupcima propisanim ovim Zakonom, zakonima koji uređuju sustav djelatnosti visokog obrazovanja te na temelju njih donesenim propisima.
- (2) Visoka učilišta akreditirana u skladu s odredbama ovog Zakona upisuju se u Upisnik visokih učilišta.
- (3) Studijski i obrazovni programi akreditirani u skladu s odredbama ovog Zakona upisuju se u Upisnik studijskih programa.
- (4) Djelatnost visokog obrazovanja temeljem koje se stječe javna isprava o završetku studijskog ili obrazovnog programa i stjecanje njime utvrđenih ishoda učenja u skladu sa standardom kvalifikacije i opisnicama ishoda učenja razine 5 ili više iz Registra HKO-a u Republici Hrvatskoj mogu obavljati samo akreditirana visoka učilišta koja izvode akreditirane studijske (i obrazovne) programe sukladno uvjetima iz stavka 1. ovog članka.

(5) Odredbom stavka 4. ovog članka ne isključuje se primjena odredaba Glave III. ovog Zakona o postupcima vrednovanja i izvođenju studijskih programa s inozemnim obilježjima.

Javno financiranje studijskih programa

Članak 6.

O javnom financiranju studijskih programa po službenoj dužnosti odlučuje ministar nadležan za znanost i obrazovanje u skladu s propisima kojima se uređuje visoko obrazovanje i znanost i prema drugim posebnim propisima uzimajući u obzir ciljeve nacionalnih strategija o razvoju i razvojnim potrebama gospodarstva i društva, a u skladu s odredbama sklopljenih programskih ugovora s visokim učilištima koja programe pokreću.

2. POGLAVLJE

INICIJALNA AKREDITACIJA ZA OBAVLJANJE DJELATNOSTI VISOKOG OBRAZOVANJA

Inicijalna akreditacija za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja

Članak 7.

(1) Visoko učilište u osnivanju mora prije početka obavljanja djelatnosti visokog obrazovanja ishoditi dopusnice kojima dokazuje da ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i drugim zakonima koji uređuju visoko obrazovanje te na temelju njih donesenim propisima.

(2) Sastavni dijelovi postupka inicijalne akreditacije za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja su inicijalna institucijska akreditacija i inicijalna programska akreditacija koja je propisana 3. glavom ovog Zakona.

(3) Visoko učilište u osnivanju koje želi obavljati djelatnost visokog obrazovanja mora podnijeti zahtjev za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja, koji u skladu s člankom 8. ovog Zakona uključuje i zahtjev za izdavanje dopusnice za izvođenje predloženog, odnosno predloženih studijskih programa, koji je propisan člankom 13. ovog Zakona.

(4) Visoko učilište u osnivanju koje želi obavljati djelatnost visokog obrazovanja kao sveučilište mora podnijeti zahtjev za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja, koji u skladu s člankom 8. ovog Zakona, uključuje:

- zahtjev za izdavanje dopusnice za izvođenje studijskih programa u odgovarajućem broju, razini i vrsti studijskih programa u potrebnom broju znanstvenih područja sukladno odredbama zakona koji uređuje visoko obrazovanje i znanost te na temelju njih donesenim propisima; te
- zahtjev za obavljanje znanstvene djelatnosti propisan člankom 32. ovog Zakona.

Zahtjev za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja

Članak 8.

(1) Zahtjev za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja podnosi se Ministarstvu najmanje godinu dana prije početka akademske godine u kojoj se namjerava započeti obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja.

(2) Zahtjev za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja podnosi se na obrascu koji sadržava osnovne podatke o visokom učilištu u osnivanju, uključujući i naznaku vrste visokog učilišta za koji se zahtjev podnosi, te uključuje:

- a) priloženi osnivački akt ustanove
 - b) zahtjev za izdavanje dopusnice ili dopusnica za izvođenje studijskog, odnosno studijskog i obrazovnog programa u skladu s člankom 13. ovog Zakona
 - c) zahtjev za obavljanje znanstvene djelatnosti sukladno članku 32. ovog Zakona, ako se odnosi na obavljanje djelatnosti sveučilišta.
- (3) Obrazac iz stavka 2. ovog članka objavljuje se na mrežnim stranicama Ministarstva.
- (4) Ministarstvo će u roku od 30 dana provjeriti ispunjava li zahtjev za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja sve potrebne elemente iz stavka 2.
- (5) Ako zahtjev iz stavka 2. ovog članka nije uredan, Ministarstvo će zaključkom upozoriti na to podnositelja i odredit će primjereni rok, ne duži od 90 dana, u kojem je podnositelj dužan otkloniti nedostatak, uz upozorenje na pravne posljedice ako to u određenom roku ne učini.
- (6) Ako podnositelj u određenom roku ne dopuni zahtjev u skladu sa zaključkom iz stavka 5. ovog članka, Ministarstvo će rješenjem zahtjev odbaciti ako se po njemu ne može postupiti, odnosno odbiti ako bez dostavljene dokumentacije zahtjevu ne može udovoljiti.
- (7) U slučaju pripajanja jednog visokog učilišta drugom, spajanja dva ili više visoka učilišta u jedno visoko učilište ili podjele jednog visokog učilišta na dva ili više visoka učilišta, odnosno u slučaju promjene vrste visokog učilišta, sva obuhvaćena visoka učilišta moraju podnijeti novi zahtjev za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja, pri čemu se u postupku odlučivanja o zahtjevu u obzir uzimaju prethodno izdane dopusnice za izvođenje studijskih (i obrazovnih) programa i dopusnice za obavljanje djelatnosti.
- (8) Iznimno od stavka 7. ovog članka, visoko učilište koje je nastalo spajanjem dva istovrsna visoka učilišta ili pripajanjem visokog učilišta drugom istovrsnom visokom učilištu, ne mora podnijeti novi zahtjev za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja, nego samo mora o spajanju obavijestiti Ministarstvo i Agenciju.
- (9) Sveučilište može osnivati sastavnice u skladu s vlastitim općim aktima. Novoosnovane sastavnice sveučilišta Ministarstvo upisuje u Upisnik visokih učilišta i Upisnik znanstvenih organizacija temeljem odluke sveučilišta. Ukoliko novoosnovana sastavnica preuzima postojeće programe, na odgovarajući način se primjenjuju odredbe stavaka 7. i 8. ovog članka, na način da Agencija po službenoj dužnosti pokreće programsku reakreditaciju.

Odlučivanje o zahtjevu za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja

Članak 9.

- (1) O zahtjevu za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja Ministarstvo odlučuje rješenjem najkasnije u roku od 30 dana od zaprimanja akreditacijske preporuke o kvaliteti predloženog, odnosno predloženih studijskih programa iz članka 17. ovog Zakona.
- (2) Ministarstvo će usvojiti zahtjev za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja ako:
- a) procjeni kako je osnivački akt usklađen sa zakonima u području visokog obrazovanja i znanosti i ostalim na njima temeljenim propisima
 - b) akreditacijska preporuka iz članka 17. ovog Zakona je pozitivna za odgovarajući broj, razinu i vrstu, odnosno broj znanstvenih područja predloženih studijskih programa koji su potrebni za vrstu visokog učilišta za koju se zahtjev podnosi, sukladno uvjetima koji proizlaze iz zakona u području visokog obrazovanja i znanosti i na njima temeljenim propisima; te
 - c) u slučaju da je zahtjev za izdavanje dopusnice podnesen radi obavljanja djelatnosti sveučilišta, ako je akreditacijska preporuka iz članka 34. ovog Zakona pozitivna za obavljanje znanstvene djelatnosti u potrebnom broju znanstvenih područja sukladno uvjetima koji proizlaze iz zakona u području visokog obrazovanja i znanosti i na njima temeljenim propisima, odnosno u svim područjima znanosti iz kojih se predlaže izvođenje sveučilišnih studijskih programa.

- (3) U slučaju da su ispunjeni uvjeti iz stavka 2. ovog članka, Ministarstvo usvaja zahtjev visokog učilišta u osnivanju i izdaje dopusnicu za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja.
- (4) Iznimno, ukoliko je u akreditacijskoj preporuci iz članka 17. ovog Zakona utvrđeno da visoko učilište u osnivanju ispunjava uvjete za izdavanje uvjetne dopusnice za izvođenje potrebnih studijskih programa, Ministarstvo će jednako tako izdati uvjetnu dopusnicu za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja.
- (5) Dopusnica za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja donosi se uz uvjet da visoko učilište u osnivanju sukladno članku 17., stavcima 8. do 11. ovog Zakona, u odgovarajućem roku ispuni uvjete za izdavanje dopusnice za izvođenje studijskog programa.
- (6) Uvjetna dopusnica iz stavka 5. ovog članka mora biti izdana na razdoblje barem godinu dana kraće od trajanja najkraćeg predloženog studijskog programa, i ne može se produljivati.
- (7) U slučaju da visoko učilište ne ispuni uvjet iz stavka 5. ovog članka u propisanom roku, Ministarstvo će rješenjem ukinuti uvjetnu dopusnicu za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja.
- (8) U slučaju da visoko učilište ispuni uvjet iz stavka 5. ovog članka u propisanom roku, Ministarstvo će izdati dopusnicu za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja.
- (9) Ministarstvo će rješenjem o uskrati dopusnice odbiti zahtjev za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja ako visoko učilište u osnivanju ne ispunjava uvjete iz ovog članka.
- (10) Protiv rješenja Ministarstva iz ovog članka ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (11) Ukoliko je visokom učilištu izdana dopusnica za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja, Ministarstvo upisuje to visoko učilište u Upisnik visokih učilišta, uz napomenu kada se radi o visokom učilištu u osnivanju kojem je izdana uvjetna dopusnica.

Dopusnica za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti sveučilišta

Članak 10.

- (1) Ministarstvo će sveučilištu koje ispunjava uvjete iz članka 9., stavka 2. ovog Zakona izdati jedinstvenu dopusnicu za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti s rokom važenja od 6 godina.
- (2) U postupku izdavanja jedinstvene dopusnice iz stavka 1. ovog članka na odgovarajući se način primjenjuje odredba članka 9. ovog Zakona.
- (3) Sveučilište kojemu je izdana dopusnica iz stavka 1. ovog članka ovlašteno je uz djelatnost visokog obrazovanja obavljati i znanstvenu djelatnost.
- (4) Ministarstvo po službenoj dužnosti upisuje sveučilište kojemu je izdana dopusnica za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti u Upisnik znanstvenih organizacija i Upisnik visokih učilišta.
- (5) Protiv rješenja Ministarstva iz ovog članka ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Sadržaj dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja (i znanstvene djelatnosti)

Članak 11.

- (1) Dopusnica za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja (i znanstvene djelatnosti) obvezno sadržava podatke o:
- a) nazivu i sjedištu visokog učilišta
 - b) nazivu i sjedištu sveučilišta kojeg je sastavni dio, ako je primjenjivo
 - c) vrsti visokog učilišta
 - d) nazivu i sjedištu osnivača visokog učilišta

e) znanstvenom području u kojemu je sveučilište ovlašteno obavljati znanstvenu djelatnost, ako je primjenjivo.

(2) Dopusnica za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja može sadržavati i dodatne podatke, uključujući i napomenu da se radi o uvjetnoj dopusnici, kao i uvjetima i rokovima u kojima je sukladno uvjetnoj dopusnici te uvjete potrebno ispuniti.

(3) Dopusnica se objavljuje u Upisniku visokih učilišta koji je javno dostupan na mrežnim stranicama Ministarstva.

3. POGLAVLJE

INICIJALNA AKREDITACIJA ZA IZVOĐENJE STUDIJSKOG ILI OBRAZOVNOG PROGRAMA

Inicijalna akreditacija za izvođenje studijskog ili obrazovnog programa

Članak 12.

Visoko učilište, odnosno visoko učilište u osnivanju mora prije izvođenja novog studijskog ili obrazovnog programa ishoditi dopusnicu kojom dokazuje da taj program ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i drugim zakonima koji uređuju visoko obrazovanje te na temelju njih donesenim propisima.

Zahtjev za izdavanje dopusnice za izvođenje studijskog ili obrazovnog programa

Članak 13.

- (1) Visoko učilište, odnosno visoko učilište u osnivanju Ministarstvu podnosi zahtjev za izdavanje dopusnice za izvođenje novog studijskog ili obrazovnog programa.
- (2) Visoko učilište, odnosno visoko učilište u osnivanju kojem je izdana uvjetna dopusnica ne može podnijeti zahtjev za izdavanje dopusnice za izvođenje novog programa.
- (3) Visoko učilište kojemu je u postupku programske reakreditacije u određenom polju izdano pismo očekivanja ili je u slučaju sveučilišta i njegovih sastavnica u reakreditaciji znanstvene djelatnosti u određenom području znanosti izdano pismo očekivanja, ne može podnijeti zahtjev za izdavanje dopusnice za izvođenje novog programa u tom polju (ili području, za sveučilišta i sastavnice) prije otklanjanja prethodno utvrđenih nedostataka.
- (4) Uz zahtjev za izdavanje dopusnice za izvođenje studijskog ili obrazovnog programa podnositelj dostavlja elaborat, te druge podatke o ispunjavanju uvjeta propisanih ovim Zakonom i drugim zakonima koji uređuju sustav visokog obrazovanja te na temelju njih donesenim propisima. Zahtjev, elaborat i njihovi prilozi podnose se prema uputama i obrascu koje utvrđuje Agencija.
- (5) Elaborat iz stavka 4. ovog članka mora sadržavati sljedeće podatke o predloženom studijskom ili obrazovnom programu:
 - a) naziv studijskog ili obrazovnog programa i obrazovno područje u kojem se program izvodi (ISCED-F) te, za studijske programe, znanstveno polje te akademski ili stručni naziv, odnosno akademski stupanj koji se stječe po završetku studijskog programa i stjecanju kvalifikacije
 - b) oblik izvođenja studijskog ili obrazovnog programa sukladno članku 15., stavku 2. ovog Zakona
 - c) šifru standarda kvalifikacije iz Registra HKO-a s kojim je usklađen studijski ili obrazovni program, te dokaze o usklađenosti sa standardom kvalifikacije koji uključuju:
 1. dokaze o osiguranju odgovarajućeg prostora, opreme te drugih potrebnih sredstava za izvođenje programa u skladu s predviđenim oblicima izvođenja (u slučaju programa koji predlažu javno financiranje, dokaz o osiguranom javnom financiranju)
 2. predviđene ishode učenja na razini programa i pojedinačnih obveza uz pripadajuće ECTS bodove i trajanje studija
 3. nastavne metode i sadržaj programa koji osiguravaju stjecanje i vrednovanje predviđenih ishoda učenja odgovarajućih razina te uz primjere vrednovanja propisanih ishoda učenja

- d) predviđeni kapacitet visokog učilišta za izvođenje studijskog ili obrazovnog programa (broj upisanih studenata, broj studijskih grupa, način izvođenja)
- e) popis nastavnika koji su uključeni u izvođenje studijskog ili obrazovnog programa i s njima sklopljene ugovore (osim ukoliko je riječ o zaposlenicima javnih visokih učilišta koji se već nalaze u evidencijama Ministarstva), zajedno sa životopisima i dokazima o kvalifikacijama nastavnika, sukladno posebnim propisima
- f) naznaku akademske godine u kojoj će se studijski program početi izvoditi
- g) za studijske ili obrazovne programe koji će se izvoditi na sveučilištu i njegovim sastavnicama, visoko učilište dostavlja i odluku senata o donošenju novog programa, donesene na temelju prethodne procjene vanjskih recenzenata koja uzima u obzir uvjete propisane odgovarajućim standardom kvalifikacije u Registru HKO-a te u okviru postupka koji provodi jedinica za unutarnji sustav osiguravanja i unapređivanja kvalitete, a koja mora sadržavati sve elemente potrebne za izdavanje dopusnice.
- (6) Iznimno od stavka 5., točke e) ovog članka, visoko učilište u osnivanju može dostaviti dokaze o ispunjenim kadrovskim uvjetima samo za prvu godinu izvođenja studijskog programa, u kojem slučaju mora dostaviti i plan zapošljavanja za preostale godine izvođenja programa, a koji mora biti usklađen i s planom upravljanja ljudskim resursima ukoliko je riječ o javnom visokom učilištu.
- (7) Ako zahtjev ili elaborat ne sadržava sve podatke propisane ovim člankom, Ministarstvo će u roku od 30 dana zaključkom upozoriti na to podnositelja i odredit će primjereni rok u kojem je podnositelj dužan otkloniti nedostatak, uz upozorenje na pravne posljedice ako to u određenom roku ne učini.
- (8) Ako podnositelj u određenom roku ne dopuni zahtjev u skladu sa zaključkom iz stavka 7. ovog članka, Ministarstvo će rješenjem zahtjev odbaciti ako se po njemu ne može postupiti, odnosno odbiti ako bez dostavljene dokumentacije zahtjevu ne može udovoljiti.
- (9) Visoko učilište dužno je podnijeti zahtjev za izdavanje dopusnice za izvođenje studijskog ili obrazovnog programa i u slučaju kada želi izmijeniti nositelja već akreditiranog programa.

Uvjeti za vrednovanje kvalitete studijskog ili obrazovnog programa

Članak 14.

- (1) Dopusnica za izvođenje studijskog ili obrazovnog programa može se izdati samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
- a) program mora ispuniti uvjete iz standarda kvalifikacija HKO-a i, u području reguliranih profesija, iz propisa kojima se propisuju uvjeti za obavljanje reguliranih profesija
- b) za izvođenje svakog programa, visoko učilište je osiguralo ispunjavanje nužnih prostornih, materijalnih i kadrovskih uvjeta kojima se osigurava kvaliteta izvođenja programa u skladu s predviđenim kapacitetom visokog učilišta za izvođenje novog programa (broj studenata, broj studijskih grupa, načini izvođenja) kao dijela svoje postojeće djelatnosti
- c) najmanje polovinu norma sati nastave na programu, u svim oblicima izvođenja, moraju izvoditi nastavnici s kojima su sklopljeni ugovori o radu na neodređeno vrijeme, u ekvivalentu punog radnog opterećenja, a koji su izabrani u znanstveno-nastavna i/ili umjetničko-nastavna zvanja, odnosno nastavna zvanja za nastavnike uključene u izvedbu stručnih studijskih programa, ili bez navedenih izbora ukoliko je tako propisano standardom kvalifikacije iz Registra HKO-a.
- d) nositelji kolegija za preostali dio nastave iz točke c) mogu biti osobe izabrane u znanstveno-nastavna, umjetničko-nastavna, nastavna ili naslovna zvanja, i to zaposlenici drugih pravnih osoba izvan visokog učilišta, ukoliko se u njima obavlja djelatnost kojom se

povezuje praksa, znanost, umjetnost i visoko obrazovanje (nastavna baza), te ukoliko s njima visoko učilište ima odgovarajući sporazum o suradnji u znanosti, nastavi i umjetnosti; zaposlenici drugih visokih učilišta temeljem sporazuma o suradnji, i vanjski suradnici koji imaju najmanje pet godina radnog iskustva u odgovarajućem području izvan sustava visokog obrazovanja

e) kvalifikacije svih nastavnika moraju biti najmanje za razinu više od razine studijskog programa, osim ako se radi o doktorskom studijskom programu ili studijskom programu u umjetničkom području, odnosno ako je drugačije propisano standardom kvalifikacija HKO-a
f) ukupan omjer nastavnika i studenata na visokom učilištu, uključujući studente i nastavnike obuhvaćene planom zapošljavanja odnosno planom upisivanja studenata, ne smije biti manji od 1:30, pri čemu se za nastavnike u obzir uzima ekvivalent punog radnog opterećenja, broj redovitih studenata množi s koeficijentom 1, a broj izvanrednih studenata s koeficijentom koji je proporcionalan radnom opterećenju izvanrednih studenata u odnosu na upisane ECTS bodove.

(2) Uz uvažavanje odredbe stavka 1. ovog članka, kod osnivanja novog visokog učilišta ili početka izvođenja novog studijskog programa, dinamika zapošljavanja nastavnika može razmjerno biti usklađena s dinamikom odvijanja programa u izvođenju kojeg oni sudjeluju i to na način unaprijed predviđen planom zapošljavanja, pri čemu na početku izvođenja svake godine programa moraju biti sklopljeni ugovori o radu na neodređeno vrijeme za potreban broj nastavnika za izvođenje te i iduće godine programa, a do kraja prethodne godine programa moraju biti zaposleni svi potrebni nastavnici.

(3) Mentor, odnosno barem jedan od više mentora pojedinog studenta pri izradi diplomskog rada ili doktorske disertacije može biti isključivo nastavnik s kojim je sklopljen ugovor o radu na neodređeno vrijeme i koji je izabran u odgovarajuće nastavno, znanstveno, znanstveno-nastavno ili umjetničko-nastavno zvanje.

(4) Studijski ili obrazovni programi koji se namjeravaju izvoditi u jednom od posebnih oblika izvođenja iz članka 15. ovog Zakona dodatno moraju ispuniti i uvjete koji su propisani tim člankom.

(5) U procjeni ispunjava li zajednički studijski program uvjete iz ovog članka primjenjuje se i članak 16. ovog Zakona.

(6) Predloženi stručni studijski programi moraju uključivati obvezno stjecanje ishoda učenja kroz rad (stručnu praksu) barem za jednu desetinu od ukupnog broja ECTS bodova tog programa.

(7) Ishodi učenja predloženih sveučilišnih studijskih programa moraju biti utemeljeni na najnovijim znanstvenim spoznajama.

(8) Visoka učilišta koja izvode sveučilišne studijske programe svih razina moraju biti upisana u Upisnik znanstvenih organizacija u području izvođenja sveučilišnih studija, odnosno u svim područjima i poljima iz kojih izdaju sveučilišne kvalifikacije.

(9) Visoka učilišta koja izvode stručne studijske programe razine 7. HKO-a obavljaju znanstvenu i stručnu djelatnost primijenjenog istraživanja u područjima i poljima izvođenja programa, a što dokazuju ugovorenim projektima, suradnjama i objavljenim radovima.

Dodatni uvjeti za vrednovanje posebnih oblika izvođenja studijskih ili obrazovnih programa

Članak 15.

(1) Studijski ili obrazovni programi se u uobičajenom obliku izvode:

- a) klasično (unutar nastavnih prostorija visokog učilišta);
- b) na hrvatskom jeziku;

- c) u redovnom radnom opterećenju studenata (redovno); i
d) u sjedištu visokog učilišta.
- (2) Studijski ili obrazovni programi mogu se izvoditi i u jednom ili više od posebnih oblika izvođenja programa:
- a) u cijelosti ili djelomično kroz sustav učenja na daljinu (*online*);
b) u cijelosti ili djelomično na stranom jeziku;
c) u djelomičnom radnom opterećenju studenata (izvanredno); i
d) izvan sjedišta visokog učilišta.
- (3) Studijski programi mogu se izvoditi u djelomičnom radnom opterećenju studenata (izvanredno) i izvan sjedišta visokog učilišta samo ako se istovremeno izvode i u odgovarajućem uobičajenom obliku.
- (4) Studijski programi mogu se izvoditi isključivo na stranom jeziku, bez da se istovremeno izvode i na hrvatskom jeziku, samo ako se radi o:
- a) poslijediplomskim studijskim programima;
b) studijskim programima privatnih visokih učilišta;
c) združenim studijskim programima;
d) studijskom programu javnog visokog učilišta uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za visoko obrazovanje.
- (5) Studijski programi mogu se izvoditi u cijelosti na daljinu (*online*), bez da se istovremeno izvode i u klasičnom obliku izvođenja, samo ako se prethodno taj studijski program izvodio djelomično na daljinu (*online*) i za takvo izvođenje dobio pozitivno rješenje o programskoj reakreditaciji.
- (6) Obrazovni programi mogu se izvoditi ili isključivo u uobičajenom obliku izvođenja, ili isključivo u posebnom obliku izvođenja, ili istovremeno i u uobičajenim i u posebnim oblicima izvođenja.
- (7) Za studijski ili obrazovni program koji se namjerava izvoditi u cijelosti ili djelomično kroz sustav učenja na daljinu, visoko učilište uz dokaze o ispunjenim uvjetima iz članka 14. ovog Zakona mora dostaviti i dokaze o osiguranju digitalnih nastavnih materijala, odgovarajuće opreme za izvođenje studija na daljinu te dokaze o osiguranju podrške nastavnicima i studentima.
- (8) Za studijski ili obrazovni program koji se namjerava izvoditi na stranom jeziku, visoko učilište uz dokaze o ispunjenim uvjetima iz članka 14. ovog Zakona mora dostaviti i dokaze o osiguranju potrebnih nastavnih sredstava i o jezičnim kompetencijama nastavnika za izvođenje studijskog programa na stranom jeziku.
- (9) Za studijski program koji se namjerava izvoditi izvanredno, odnosno s djelomičnim radnim opterećenjem, visoko učilište uz dokaze o ispunjenim uvjetima iz članka 14. ovog Zakona mora dostaviti i dokaze o predviđenoj izvedbi studijskog programa prilagođenoj izvanrednim studentima prema kojoj izvanredni studenti svoje studijske obveze mogu ispunjavati u vremenu različitom (kraćem ili dužem) od predviđenog trajanja studijskog programa.
- (10) Za studijski ili obrazovni program koji se namjerava izvoditi izvan sjedišta, visoko učilište, uz dokaze o ispunjenim uvjetima iz članka 14. ovog Zakona, mora dostaviti i dokaze o prostoru i opremi izvan sjedišta visokog učilišta te popis nastavnika i suradnika uključenih u program koji se izvodi izvan sjedišta.
- (11) Ako se studijski ili obrazovni programi koji su prethodno akreditirani naknadno namjeravaju izvoditi dodatno i u nekom od posebnih oblika izvođenja, visoko učilište Ministarstvu mora dostaviti zahtjev za izmjenom dopusnice za izvođenje programa, u kojem slučaju Ministarstvu dostavlja samo dokaze o ispunjenosti dodatnih uvjeta za vrednovanje koji su propisani stavcima 8. do 11. ovog članka.

(12) Na slučaj iz stavka 11. ovog članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 20. ovog Zakona, odnosno, na odgovarajući se način provodi dio postupka inicijalne akreditacije.

Zajednički studijski program

Članak 16.

- (1) Visoka učilišta Ministarstvu mogu podnijeti zahtjev za izdavanje dopusnice za izvođenje zajedničkog studijskog programa.
- (2) U zajedničkom doktorskom studijskom programu mogu sudjelovati i javni znanstveni instituti, no isključivo kao izvoditelji.
- (3) Uz zahtjev za izdavanje dopusnice za izvođenje zajedničkog studijskog programa, visoka učilišta će Ministarstvu dostaviti i prethodno sklopljeni sporazum kojim se uređuje ustroj, izvedba i završetak zajedničkog studijskog programa.
- (4) Članci 14. i 15. ovog Zakona na odgovarajući se način primjenjuju i na zajednički studijski program na način da uvjete za izdavanje dopusnice tog programa ne mora ispuniti svaki izvoditelj i nositelj pojedinačno, već uvjeti moraju biti ispunjeni na razini svih izvoditelja i nositelja zajedničkog studijskog programa.

Odlučivanje o zahtjevu za izdavanje dopusnice za izvođenje studijskog ili obrazovnog programa

Članak 17.

- (1) O zahtjevu za izdavanje dopusnice za izvođenje studijskog ili obrazovnog programa Ministarstvo odlučuje na temelju akreditacijske preporuke Agencije.
- (2) Akreditacijska preporuka temelji se na mišljenju Akreditacijskog savjeta o ispunjavanju svih uvjeta kvalitete studijskog ili obrazovnog programa iz članka 12. i 14. ovog Zakona. Mišljenje Akreditacijskog savjeta temelji se na izvješću stručnog povjerenstva o ispunjavanju uvjeta, očitovanju ustanove i drugim relevantnim dokazima kojima raspolaže Agencija ili Ministarstvo. Visoko učilište ima pravo podnijeti primjedbu na mišljenje. Ukoliko visoko učilište podnese primjedbu, Akreditacijski će savjet primjedbu uputiti Povjerenstvu za primjedbe Agencije te po donošenju njegova zaključka o utemeljenosti primjedbe odlučiti ostaje li pri izvornom mišljenju ili donosi novo mišljenje.
- (3) Stručno povjerenstvo iz stavka 2. ovog članka sastavljeno je od uglednih međunarodnih i domaćih znanstvenika i sveučilišnih nastavnika te barem jednog studenta. Ako se akreditacija odnosi na veleučilišta ili visoke škole i njihove programe, jedan član stručnog povjerenstva može biti i profesor visoke škole. Najmanje polovina članova povjerenstva mora biti zaposlena ili studirati izvan sustava visokog obrazovanja i znanosti Republike Hrvatske. Dodatno, jedan član povjerenstva može biti i istaknuti stručnjak u polju na koje se akreditacija odnosi zaposlen izvan sustava znanosti i visokog obrazovanja.
- (4) Stručno povjerenstvo iz stavka 2. ovog članka izvješće donosi vrednovanjem elaborata kojeg, u sklopu unutarnjeg sustava osiguravanja kvalitete, izrađuje samo visoko učilište te izvođenjem dokaza a u svrhe čega se može organizirati i posjet visokom učilištu.
- (5) Dostavljene podatke, uključujući i činjenične podatke iz evidencija, temeljem kojih stručno povjerenstvo izvodi dokaze Agencija je dužna provjeriti i uskladiti sa službenim evidencijama koje vodi Ministarstvo, a dostava dokaza završava zaključno s danom dostave završnog izvješća stručnog povjerenstva Akreditacijskim savjetu Agencije, nakon čega se novi dokazi neće zaprimati.
- (6) Agencija Ministarstvu mora dostaviti akreditacijsku preporuku u roku od šest mjeseci od dana zaprimanja zahtjeva Ministarstva.

- (7) Na temelju akreditacije preporuke, Ministarstvo odlučuje rješenjem najkasnije u roku od 30 dana od zaprimanja uredne akreditacijske preporuke.
- (8) U slučaju da je akreditacijska preporuka pozitivna, što znači da je utvrđeno ispunjavanje svih uvjeta iz članka 12. i 14. ovog Zakona, Ministarstvo će izdati dopusnicu za izvođenje studijskog ili obrazovnog programa.
- (9) U slučaju da je akreditacijska preporuka negativna, odnosno ako predloženi studijski ili obrazovni program ne ispunjava sve uvjete iz članka 12. i 14. ovog Zakona (i, gdje je primjenjivo, članaka 15. i 16.), Ministarstvo će rješenjem odbiti zahtjev za izdavanje dopusnice za izvođenje studijskog ili obrazovnog programa.
- (10) Iznimno, Akreditacijski savjet će donijeti pozitivno akreditacijsko mišljenje, odnosno Agencija temeljem toga izraditi pozitivnu akreditacijsku preporuku ukoliko predloženi studijski program ispunjava sve uvjete iz članka 12. i 14. ovog Zakona (i, gdje je primjenjivo, članaka 15. i 16.) osim uvjeta koji se odnosi na ukupan broj nastavnika iz članka 14., stavka 1., točke c) ovog Zakona, u kojem će slučaju Ministarstvo izdati uvjetnu dopusnicu za izvođenje studijskog programa.
- (11) Uvjetna dopusnica za izvođenje studijskog programa donosi se uz uvjet visokom učilištu, odnosno visokom učilištu u osnivanju da provede plan zapošljavanja iz članka 14. stavka 2. ovog Zakona.
- (12) Uvjetna dopusnica mora biti izdana na razdoblje barem godinu dana kraće od trajanja studijskog programa, i ne može se produljivati.
- (13) Visoko učilište, odnosno visoko učilište u osnivanju kojem je izdana uvjetna dopusnica za izvođenje studijskog programa dužno je ispuniti uvjet provedbe plana zapošljavanja do početka zadnje akademske godine izvođenog programa, a dok ne ispunji uvjet svakih šest mjeseci mora dostavljati Akreditacijskom savjetu dokaze o provedbi plana zapošljavanja.
- (14) U slučaju da dokazi iz stavka 13. ovog članka nisu dostavljeni u roku ili nisu valjani, Ministarstvo će na preporuku Akreditacijskog savjeta rješenjem po službenoj dužnosti ukinuti uvjetnu dopusnicu o izvođenju studijskog ili obrazovnog programa.
- (15) U slučaju da visoko učilište, odnosno visoko učilište u osnivanju ispunji sve uvjete u propisanom roku, Ministarstvo će rješenjem po službenoj dužnosti na preporuku Akreditacijskog savjeta izdati dopusnicu o izvođenju studijskog programa.
- (16) Protiv rješenja Ministarstva iz ovog članka ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (17) U slučaju izdavanja dopusnice, Ministarstvo po službenoj dužnosti upisuje studijski ili obrazovni program u Upisnik studijskih programa, uz eventualnu napomenu da se radi o studijskom ili obrazovnom programu za kojeg je izdana uvjetna dopusnica.
- (18) Visoko učilište, odnosno visoko učilište u osnivanju dužno je potencijalne kandidate za upis na studijski ili obrazovni program obavijestiti kako se program na koji se upisuju izvodi na temelju uvjetne dopusnice za izvođenje studijskog ili obrazovnog programa.

Sadržaj dopusnice za izvođenje studijskog ili obrazovnog programa

Članak 18.

- (1) Dopusnica za izvođenje studijskog programa obvezno sadržava:
- a) naziv i sjedište visokog učilišta (za nositelja i izvoditelje)
 - b) naziv i vrstu studijskog programa i naziv standarda kvalifikacije s kojim je povezan
 - c) naznaku akademske godine u kojoj će se studijski program početi izvoditi
 - d) trajanje studija u godinama
 - e) broj ECTS bodova koji se stječu završetkom studija, ako je primjenjivo
 - f) mjesto izvođenja studijskog programa (u sjedištu ili izvan sjedišta visokog učilišta)

- g) jezik izvođenja (hrvatski jezik ili drugi jezik)
 - h) način izvođenja (klasični ili kroz sustav učenja na daljinu (*online*) ili kombinirani)
 - i) akademski ili stručni naziv, odnosno akademski stupanj koji se stječe po završetku studija, s nazivom smjerova/modula ukoliko se programom stječe više naziva ili stupnjeva
 - j) znanstveno ili umjetničko područje i polje, odnosno područja i polja studijskog programa, ako je primjenjivo
 - k) obrazovno područje studijskog programa prema klasifikaciji ISCED-F
 - l) predviđeni broj studenata (redovitih i/ili izvanrednih)
- (2) Dopusnica za izvođenje obrazovnog programa obvezno sadržava točke a, b (bez vrste), c i e stavka 1. ovog članka.
- (3) Dopusnica se objavljuje u Upisniku studijskih programa koji je javno dostupan na mrežnim stranicama Ministarstva.

Samostalno odlučivanje o ukidanju ili izmjenama studijskog ili obrazovnog programa

Članak 19.

- (1) Visoko učilište može, u sklopu svog unutarnjeg sustava osiguravanja kvalitete, samostalno odlučiti o ukidanju postojećeg studijskog ili obrazovnog programa o čemu je dužno obavijestiti Ministarstvo radi ukidanja dopusnice te brisanja studijskog ili obrazovnog programa iz Upisnika studijskih programa.
- (2) Visoko učilište može, u sklopu svog unutarnjeg sustava osiguravanja kvalitete, samostalno izmijeniti i/ili dopuniti najviše jednu trećinu ishoda učenja na razini studijskog programa u odnosu na program za koji je izdana dopusnica.
- (3) Izmjene veće od jedne trećine ishoda učenja na razini studijskog programa smatraju se novim studijskim programom koji je potrebno akreditirati u skladu s odredbama ovog Zakona.

Izmjene dopusnice za izvođenje studijskog ili obrazovnog programa

Članak 20.

- (1) Ako se izmjene studijskog ili obrazovnog programa odnose na izmjene sadržaja dopusnice, visoko učilište je dužno Ministarstvu podnijeti zahtjev za izmjenu dopusnice i zahtjevu priložiti potrebne dokaze o usklađenosti izmijenjenog studijskog programa s odgovarajućim standardom kvalifikacije iz Registra HKO-a te o ispunjavanju nužnih prostornih, materijalnih i kadrovskih uvjeta kojima se osigurava kvaliteta izvođenja studijskog ili obrazovnog programa sukladno uvjetima iz članka 14. ovog Zakona.
- (2) O zahtjevu za izmjenom i/ili dopunom dopusnice za izvođenje studijskog ili obrazovnog odlučuje se sukladno postupku odlučivanja iz članka 17. ovog Zakona, pri čemu se u obzir uzimaju samo oni uvjeti za vrednovanje programa koji odgovaraju pojedinačnoj izmjeni i/ili dopuni dopusnice.

4. POGLAVLJE

REAKREDITACIJA VISOKIH UČILIŠTA

Programska i institucijska reakreditacija

Članak 21.

- (1) U postupcima reakreditacije visokih učilišta utvrđuje se ispunjavaju li visoka učilišta kojima je prethodno izdana dopusnica i koji su upisani u odgovarajući upisnik standarde

kvalitete propisane ovim Zakonom kako bi se utvrdilo osiguravaju li i unapređuju li kontinuirano kvalitetu te ispunjavaju li uvjete za nastavak obavljanja djelatnosti visokog obrazovanja i/ili znanstvene djelatnosti, odnosno za nastavak izvođenja studijskog ili obrazovnog programa.

(2) Reakreditacija visokih učilišta može se provoditi ili kao programska ili kao institucijska.

(3) Sva visoka učilišta dužna su periodično prolaziti samo kroz jedan od navedena dva postupka redovne reakreditacije unutar razdoblja od šest godina, pri čemu se postupak institucijske reakreditacije može provoditi isključivo za sveučilišta.

Posebni uvjeti za vrednovanje kvalitete u reakreditaciji

Članak 22.

U postupcima reakreditacije utvrđuje se je li predmet vrednovanja usklađen s primjenjivim odredbama ovog Zakona i ostalih propisa u području visokog obrazovanja i znanosti te posebice ispunjava li sljedeće uvjete:

a) visoko učilište ima javno dostupnu politiku osiguravanja i unapređenja kvalitete djelatnosti visokog obrazovanja

b) visoko učilište ima javno dostupan opći akt kojim se propisuje postupak donošenja studijskih i obrazovnih programa u skladu sa standardima kvalifikacija iz Registra HKO-a

c) visoko učilište osigurava da su učenje, poučavanje i vrednovanje usmjereni na studenta

d) visoko učilište javno dostupnim općim aktom utvrđuje pravila studiranja koja obuhvaćaju upis, tijek studiranja i stjecanje kvalifikacije

e) visoko učilište osigurava kvalitetu svojih nastavnika te transparentne procedure odabira nastavnika i izbora u zvanja

f) visoko učilište objavljuje ažurirane informacije o svojoj djelatnosti, uključujući i informacije o studijskim i obrazovnim programima koje izvodi

g) visoko učilište redovito prati i izmjenjuje studijske i obrazovne programe koje izvodi kako bi osiguralo ispravnu dodjelu ECTS bodova temeljem procjene potrebnog radnog opterećenja za stjecanje propisanih ishoda učenja te kako bi studijske i obrazovne programe stalno usklađivalo sa suvremenim trendovima i potrebama gospodarstva, društva i pojedinaca

h) visoko učilište ima uspostavljene procedure za vrednovanje i priznavanje stečenih ishoda učenja koje uključuju mogućnost prigovora, za što koristi sustav ECTS bodova temeljem procjene potrebnog radnog opterećenja za stjecanje propisanih ishoda učenja

i) visoko učilište kroz znanstvenu i nastavnu djelatnost osigurava da su studijski programi utemeljeni na najnovijim znanstvenim spoznajama

j) stručni studijski programi moraju sadržavati stručnu praksu kao obavezni dio studijskog programa

k) sveučilište obavezno izvodi barem jedan doktorski studijski program te je upisano u Upisnik znanstvenih organizacija u svakom području u kojem izvodi studijske programe.

ODJELJAK A
PROGRAMSKA REAKREDITACIJA VISOKIH UČILIŠTA

Programska reakreditacija

Članak 23.

(1) U postupku programske reakreditacije vrednuje se ispunjava li izvođenje pojedinog studijskog ili obrazovnog programa visokog učilišta uvjete propisane člankom 14. (uvjeti za vrednovanje kvalitete programa u inicijalnoj akreditaciji za izvođenje programa) odnosno, gdje je primjenjivo, članaka 15. i 16. (uvjeti za vrednovanje kvalitete posebnih načina izvođenja, odnosno zajedničkih programa), člancima 21. i 22. (uvjeti za reakreditaciju visokog učilišta) te, gdje je primjenjivo, članka 33. ovog Zakona (uvjeti za akreditaciju znanstvene djelatnosti). Iznimno, ukoliko se standard kvalifikacije iz članka 14., stavka 1., točke a) još nije usvojio, vrednuje se usklađenost ishoda učenja programa s opisnicama razina ishoda učenja HKO-a.

(2) Postupak programske reakreditacija studijskih i obrazovnih programa provodi Agencija najmanje jednom u šest godina (redovna programska reakreditacija).

(3) Postupci redovne programske reakreditacije provode se u skladu s godišnjim planom kojeg Agencija donosi do kraja akademske godine za iduću akademsku godinu.

(5) U pravilu, redovna programska reakreditacija provodi se na razini visokih učilišta, odnosno za sve studijske programe nekog područja ili srodnih područja koje izvodi pojedino visoko učilište. Ukoliko je visoko učilište akreditirano i za znanstvenu djelatnost nekog područja, Agencija će postupke provoditi zajedno.

(6) Na zahtjev predmeta vrednovanja ili po službenoj dužnosti, na zahtjev nadležnog ministra ili ako to okolnosti slučaja zahtijevaju, Agencija će pokrenuti postupak reakreditacije pojedinog studijskog ili obrazovnog programa (izvanredna programska reakreditacija).

(7) Iznimno od stavaka 2. i 3. ovog članka, visoko učilište može predložiti Akreditacijskom savjetu da postupak programske reakreditacije obavi neka druga agencija upisana u Europski registar agencija za osiguravanje kvalitete u visokom obrazovanju (*European Quality Assurance Register for Higher Education (EQAR)*), o trošku visokog učilišta.

(8) Akreditacijski savjet će usvojiti prijedlog iz stavka 7. ovog članka ukoliko procijeni da je druga agencija u mogućnosti provjeriti ispunjenost uvjeta navedenih u ovom Zakonu te osigurati da barem jedan član stručnog povjerenstva poznaje hrvatski jezik i propise, u kojem slučaju Agencija izdaje rješenje o reakreditaciji na temelju akreditacijske preporuke Akreditacijskog savjeta izrađene temeljem izvješća i preporuke druge agencije.

Odlučivanje u postupku programske reakreditacije

Članak 24.

(1) U postupku programske reakreditacije Agencija odlučuje rješenjem na temelju mišljenja Akreditacijskog savjeta o ispunjavanju uvjeta propisanih člancima 14., 21. i 22. ovog Zakona te, gdje je primjenjivo, članaka 15., 16. i 33.

(2) Mišljenje Akreditacijskog savjeta iz stavka 1. ovog članka Akreditacijski savjet donosi na temelju izvješća stručnog povjerenstva o tome zadovoljava li program uvjete propisane ovim Zakonom, očitovanja ustanove na završno izvješće (očitovanje na činjenične netočnosti) te drugih dokaza kojima Agencija ili Ministarstvo raspolaže relevantnih za procjenu ispunjavanja uvjeta.

(3) Visoko učilište ima pravo podnošenja primjedbe na mišljenje Akreditacijskog savjeta. Ukoliko je visoko učilište podnijelo primjedbu na mišljenje, Akreditacijski će savjet primjedbu uputiti posebnom tijelu Agencije zaduženom za primjedbe te po donošenju njegovu

zaključka o utemeljenosti primjedbe odlučiti ostaje li pri izvornom mišljenju ili donosi novo mišljenje.

(4) Stručno je povjerenstvo iz stavka 2. ovog članka sastavljeno od uglednih međunarodnih i domaćih znanstvenika i sveučilišnih nastavnika i barem jednog studenta a, ako se akreditacija odnosi na veleučilišta ili visoke škole i njihove programe, jedan član stručnog povjerenstva može biti i profesor visoke škole. Najmanje polovina članova povjerenstva mora biti zaposlena ili studirati izvan sustava visokog obrazovanja i znanosti Republike Hrvatske. Jedan član povjerenstva iz stavka 2. ovog članka može biti i istaknuti stručnjak iz prakse u polju na koje se akreditacija odnosi.

(5) Stručno povjerenstvo iz stavka 2. ovog članka izvješće donosi vrednovanjem samoanalize koju, u sklopu unutarnjeg sustava osiguravanja kvalitete, izrađuje samo visoko učilište te izvođenjem dokaza a u svrhe čega se može organizirati i posjet visokom učilištu.

(6) Dostavljene podatke, uključujući i činjenične podatke iz evidencija, temeljem kojih stručno povjerenstvo izvodi dokaze Agencija je dužna provjeriti i uskladiti sa službenim evidencijama koje vodi Ministarstvo, a dostava dokaza završava zaključno s danom dostave završnog izvješća stručnog povjerenstva Akreditacijskim savjetu Agencije, nakon čega se novi dokazi neće zaprimati.

(7) Rješenje iz stavka 1. ovog članka može biti:

- a) pozitivno rješenje o reakreditaciji studijskog programa, odnosno izdavanje nove dopusnice
- b) privremeno rješenje o reakreditaciji studijskog programa, odnosno pismo očekivanja kojim se utvrđuju nedostaci te propisuje uvjet njihova otklanjanja u previđenom roku
- c) negativno rješenje o reakreditaciji studijskog programa, odnosno rješenje o ukidanju dopusnice.

(8) Dopusnica s rokom važenja od 6 godina će se izdati samo ukoliko studijski program ispunjava sve uvjete iz članka 14., 21., 22. i, gdje je primjenjivo, članaka 15., 16. i 33. ovog Zakona.

(9) Pismo očekivanja izdaje se ukoliko studijski program, odnosno visoko učilište ne ispunjava jedan od uvjeta propisanih ovim Zakonom, osim ukoliko se reakreditacijom nije ustanovilo kako ishodi učenja programa nisu usklađenima s opisnicama razina ishoda učenja iz HKO-a, u kojem slučaju se može izdati isključivo negativno rješenje.

(10) Pismo očekivanja ne može se izdati na rok dulji od tri godine i u pravilu uključuje zabranu upisa novih studenata.

(11) Kad procijeni da je zadovoljilo uvjet iz pisma očekivanja, visoko učilište o tome obavještava Akreditacijski savjet koji zatim imenuje stručno povjerenstvo koje će o tome izraditi izvješće kojim se preporuča izdavanje pozitivnog ili negativnog rješenja o reakreditaciji.

(12) Ukoliko visoko učilište kojem je izdano pismo očekivanja u predviđenom roku ne otkloni utvrđene nedostatke i/ili o tome ne izvijesti Agenciju, Agencija će u roku od 30 dana nakon isteka predviđenog roka izdati negativno rješenje o reakreditaciji.

(13) Ukoliko studijski program nije dokazao ispunjenost uvjeta iz stavka 8. ovog članka, odnosno iz stavka 9. ovog članka, ili ukoliko je utvrđeno da ishodi učenja programa nisu usklađenima s opisnicama razina ishoda učenja iz HKO-a, izdat će se negativno rješenje.

(14) Protiv rješenja Agencije ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(15) Tužba protiv rješenja Agencije odgađa učinak rješenja, odnosno ukidanje dopusnice sukladno stavku 15. ovog članka.

(16) Agencija je dužna Ministarstvo bez odgode obavijestiti o pokretanju i tijeku upravnog spora iz stavka 11. ovog članka, a Ministarstvo će bez odgode upisati napomenu o vođenju upravnog spora u odgovarajući upisnik.

(17) Agencija bez odgode dostavlja pravomoćna rješenja iz stavka 7. ovog članka Ministarstvu radi evidencije te upisa odgovarajućih podataka o rješenju i reakreditaciji u odgovarajući upisnik.

(18) Ukoliko je pravomoćno rješenje o reakreditaciji studijskog programa kojeg donosi Agencija negativno, Ministarstvo će u roku od 30 dana od primitka pravomoćnog rješenja Agencije izdati rješenje o ukidanju dopusnice za izvođenje studijskog programa.

(19) U slučaju da je Agencija izdala rješenje o ukidanju dopusnica za izvođenje svih studijskih programa visokog učilišta, Ministarstvo izdaje i rješenje o ukidanju dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja.

(20) U slučaju da je Agencija izdala rješenje o ukidanju dopusnica za izvođenje studijskih programa za potreban broj, razinu i vrstu studijskih programa koje mora izvoditi ta vrsta visokog učilišta sukladno odredbama zakona koji uređuje visoko obrazovanje i znanost te ostalih primjenjivih propisa (visoko učilište u restrukturiranju), primjenjuju se odredbe članka 25. ovog Zakona.

(21) Protiv rješenja Ministarstva iz stavaka 18. i 19. ovog članka ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Visoko učilište u restrukturiranju

Članak 25.

(1) Ako se, kao posljedica postupka programske reakreditacije, visokom učilištu ukinu dopusnice za izvođenje studijskih programa za potreban broj, razinu i vrstu studijskih programa koje mora izvoditi ta vrsta visokog učilišta sukladno odredbama zakona koji uređuje visoko obrazovanje i znanost te ostalih primjenjivih propisa (visoko učilište u restrukturiranju), Ministarstvo će tom visokom učilištu po službenoj dužnosti ukinuti i prethodno izdanu dopusnicu za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovog članka, Akreditacijski savjet će donijeti preporuku o restrukturiranju navodeći kako ukloniti institucijske nedostatke, primjerice, pokretanjem postupka za inicijalnu akreditaciju novih studijskih programa i promjenom vrste visokog učilišta, odnosno institucijskim restrukturiranjem, kao što su pripajanje ili spajanje s drugim visokim učilištem ili znanstvenim institutom.

(3) Temeljem preporuke Akreditacijskog savjeta iz stavka 2. ovog članka Ministarstvo visokom učilištu u restrukturiranju može izdati uvjetnu dopusnicu za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja u kojoj će tom visokom učilištu ostaviti primjereni rok, ne dulji od šest godina, za usuglašavanje sa odredbama ovog zakona, kao i ostalim primjenjivim propisima u području visokog obrazovanja i znanosti.

(4) Ministarstvo će u slučaju iz stavka 3. ovog članka u Upisnik visokih učilišta unijeti napomenu kako je visokom učilištu u restrukturiranju izdana uvjetna dopusnica za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja.

(5) Ako visoko učilište u restrukturiranju ne postupi u skladu sa stavkom 2. ovog članka, Ministarstvo će po proteku odgovarajućeg roka po službenoj dužnosti ukinuti uvjetnu dopusnicu za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja i izbrisati visoko učilište u restrukturiranju iz Upisnika visokih učilišta.

(6) Protiv rješenja Ministarstva iz ovog članka ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

ODJELJAK B

INSTITUCIJSKA REAKREDITACIJA JAVNOG SVEUČILIŠTA

Institucijska reakreditacija javnih sveučilišta

Članak 26.

- (1) Postupak institucijske reakreditacije javnog sveučilišta provodi Agencija prvi put na zahtjev sveučilišta, a nakon toga, u slučaju pozitivnog ishoda, po službenoj dužnosti svakih 6 godina, a može ga iznimno pokrenuti na zahtjev nadležnog ministra ili ako to okolnosti slučaja zahtijevaju (izvanredna institucijska reakreditacija sveučilišta).
- (2) Zahtjev za provođenje postupka institucijske reakreditacije može podnijeti samo ono javno sveučilište koje je ishodilo dopusnice za barem dvije trećine svih studijskih programa koje izvodi u skladu s odredbama ovog Zakona, odnosno u postupku programske akreditacije.
- (3) U postupku institucijske reakreditacije sveučilišta, Agencija vrednuje ispunjava li sveučilište uvjete propisane člankom 22. ovog Zakona, kao i ostalim primjenjivim propisima u području visokog obrazovanja i znanosti, te, dodatno, jesu li opći akti kojima je uređen unutarnji sustav osiguravanja i unapređivanja kvalitete sveučilišta, odnosno provedba postupaka unutarnjeg vrednovanja, usklađeni s odredbama ovog Zakona.
- (4) Ukoliko utvrdi da sveučilište ispunjava uvjete iz stavaka 2. (gdje je primjenjivo) i 3. ovog članka, Agencija će donijeti rješenje o institucijskoj reakreditaciji kojim će ovlastiti sveučilište da samostalno akreditira, odnosno odlučuje o donošenju, izvođenju, izmjeni i ukidanju studijskih i obrazovnih programa sukladno unutarnjem sustavu osiguravanja i unapređivanja kvalitete (u daljnjem tekstu: samostalna programska akreditacija).
- (5) O samostalnoj programskoj akreditaciji iz stavka 4. ovog članka odlučuje senat sveučilišta, na temelju prethodne procjene jedinice za unutarnji sustav osiguravanja kvalitete.
- (6) Sveučilište ovlašteno na samostalnu programsku akreditaciju ne podliježe obvezi inicijalne programske akreditacije, odnosno obvezi programske reakreditacije.
- (7) Djelatnost visokog obrazovanja sveučilišta koje je ovlašteno na samostalnu programsku akreditaciju Agencija vrednuje isključivo u postupku institucijske reakreditacije provjerom ispunjava li sveučilište uvjete iz stavka 1., točaka a) i b) ovog članka (redovna institucijska reakreditacija sveučilišta).
- (8) Podatke o samostalnoj programskoj reakreditaciji studijskog ili obrazovnog programa sveučilište je dužno bez odgode dostaviti Agenciji te Ministarstvu radi evidencija, odnosno potrebnih upisa u odgovarajući upisnik.

Odlučivanje u postupku institucijske reakreditacije

Članak 27.

- (1) U postupku institucijske reakreditacije, Agencija odlučuje rješenjem na temelju mišljenja Akreditacijskog savjeta.
- (2) U postupku institucijske reakreditacije, vrednuje se ispunjava li sveučilište uvjete iz članka 26., stavaka 2. i 3. ovog Zakona.
- (3) Mišljenje Akreditacijskog savjeta mora sadržati procjenu i obrazloženje o ispunjenosti svih odgovarajućih uvjeta.
- (4) Mišljenje Akreditacijskog savjeta temelji se na izvješću stručnog povjerenstva, očitovanju ustanove (na činjenične netočnosti) te drugim dokazima kojim Agencija ili Ministarstvo raspoložu. Visoko učilište ima pravo podnijeti primjedbu na mišljenje. Ukoliko je visoko učilište podnijelo primjedbu na mišljenje, Akreditacijski će savjet primjedbu uputiti posebnom tijelu Agencije zaduženom za primjedbe te po donošenju njegova zaključka o utemeljenosti primjedbe odlučiti ostaje li pri izvornom mišljenju ili donosi novo mišljenje.
- (5) Stručno je povjerenstvo iz stavka 4. ovog članka sastavljeno od uglednih međunarodnih i domaćih znanstvenika i sveučilišnih nastavnika od kojih barem jedan ima iskustvo upravljanja visokim učilištem, i barem jednog studenta, a od kojih barem polovina mora biti zaposlena ili studirati izvan sustava visokog obrazovanja i znanosti Republike Hrvatske.

Dodatno, jedan član povjerenstva iz stavka 5. ovog članka može biti i istaknuti stručnjak iz prakse u polju na koje se akreditacija odnosi.

(6) Stručno povjerenstvo iz stavka 5. ovog članka izvješće donosi vrednovanjem samoanalize koju, u sklopu unutarnjeg sustava osiguravanja kvalitete, izrađuje samo visoko učilište te izvođenjem dokaza a u svrhe čega se može organizirati i posjet visokom učilištu.

(7) Dostavljene podatke, uključujući i činjenične podatke iz evidencija, temeljem kojih stručno povjerenstvo izvodi dokaze Agencija je dužna provjeriti i uskladiti sa službenim evidencijama koje vodi Ministarstvo, a dostava dokaza završava zaključno s danom dostave završnog izvješća stručnog povjerenstva Akreditacijskim savjetu Agencije, nakon čega se novi dokazi neće zaprimati.

(8) U postupku izvanredne institucijske reakreditacije:

a) ukoliko je mišljenje Akreditacijskog savjeta pozitivno, Agencija će donijeti rješenje kojim će ovlastiti sveučilište na samostalnu programsku akreditaciju, odnosno produžiti to ovlaštenje

b) ukoliko je mišljenje Akreditacijskog savjeta negativno, Agencija će donijeti rješenje kojim će sveučilištu odbiti, odnosno uskratiti ovlaštenje za samostalnu programsku akreditaciju.

(9) U postupku redovne institucijske reakreditacije:

a) ukoliko je mišljenje Akreditacijskog savjeta pozitivno, Agencija će donijeti rješenje kojim će produžiti ovlaštenje sveučilišta na samostalnu programsku akreditaciju, odnosno samostalno donošenje i ukidanje dopusnica.

b) ukoliko je mišljenje Akreditacijskog savjeta negativno, Agencija će donijeti rješenje kojim će sveučilištu uskratiti ovlaštenje za samostalnu programsku akreditaciju.

(10) Negativno rješenje o izvanrednoj, odnosno redovnoj institucijskoj reakreditaciji može sadržavati preporuke za unapređenje i rok u kojem je moguće ponovo podnijeti zahtjev za samostalnim akreditacijskim ovlastima.

(11) U skladu s odredbama članaka 24. i 41. ovog Zakona, na mišljenje Akreditacijskog savjeta je moguće uložiti primjedbu, a na rješenje o institucijskoj reakreditaciji nije moguće uložiti žalbu, ali je moguće pokrenuti upravni spor.

(12) Sveučilište ovlašteno na samostalnu programsku akreditaciju dužno je bez odgode obavijestiti Ministarstvo o donošenju novih te izmjenama ili ukidanju postojećih dopusnica.

(13) Na temelju uredne odluke senata sveučilišta, Ministarstvo će izvršiti sve potrebne izmjene i dopune u Upisniku studijskih programa te o tome obavijestiti sveučilište koje nakon toga samostalno izdaje dopusnicu za navedeni program.

GLAVA III.
POSTUPCI VREDNOVANJA I UVJETI IZVOĐENJA STUDIJSKIH PROGRAMA S
INOZEMNIM OBILJEŽJIMA

Akreditacija združenog studijskog programa i združene kvalifikacije

Članak 28.

- (1) Akreditacija združenog studijskog programa provodi se izravno primjenjujući postupke i uvjete koje propisuje Europski pristup osiguravanja kvalitete združenih studija, čime se isključuje primjena odredaba propisanih Glavom II. ovog Zakona.
- (2) Visoka učilišta koja sudjeluju u izvođenju združenog studija zajedno će odabrati agenciju koja će provesti postupak iz stavka 1. ovog članka, a koja mora biti upisana u Europski registar agencija za osiguravanje kvalitete u visokom obrazovanju (*European Quality Assurance Register for Higher Education (EQAR)*).
- (3) Ako visoka učilišta koja sudjeluju u izvođenju združenog studijskog programa zajedno odaberu drugu agenciju upisanu u Europski registar iz stavka 2. ovog članka, ta agencija i/ili visoko učilište nakon provedenog postupka dostavljaju Agenciji odluku i izvješće o provedenom postupku akreditacije.
- (4) Ako je odluka u postupku akreditacije združenog studijskog programa koju je provela druga agencija upisana u Europski registar iz stavka 2. ovog članka pozitivna, Agencija tu odluku i pripadajuće izvješće dostavlja Ministarstvu koje temeljem tih dokumenata izdaje dopusnicu za izvođenje združenog studijskog programa te program upisuje u Upisnik studijskih programa.
- (5) Združena kvalifikacija potvrđuje se javnom ispravom koja sadržava obilježja svih visokih učilišta koja sudjeluju u ustrojavanju i izvedbi združenog studijskog programa sukladno propisima kojima se uređuje izgled diploma i dopunskih isprava o studiju.
- (6) Javne isprave kojima se potvrđuje stjecanje združene kvalifikacije i javne isprave koje se stječu završetkom združenog studijskog programa ne podliježu postupku priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija.
- (7) Dopusnica združenog studijskog program važi 6 godina, nakon čega se u postupku programske reakreditacije na odgovarajući način primjenjuju stavci 1. do 4. ovog članka.

Izvođenje inozemnih studijskih programa

Članak 29.

- (1) Inozemno visoko učilište sa sjedištem u državama članicama Europskog gospodarskog prostora, samostalno ili u suradnji s visokim učilištem iz Republike Hrvatske, može u Republici Hrvatskoj obavljati djelatnost visokog obrazovanja i izvoditi inozemni studijski program ako su inozemno visoko učilište i inozemni studijski program kojeg izvodi u Republici Hrvatskoj akreditirani u matičnoj državi.
- (2) Inozemno visoko učilište iz stavka 1. ovog članka dužno je obavijestiti Ministarstvo o pokretanju inozemnog studijskog programa u Republici Hrvatskoj te dostaviti dokaze tome da se radi o akreditiranom visokom učilištu i akreditiranom programu.
- (3) Ministarstvo može zatražiti od Agencije ili akreditacijske ustanove matične države inozemnog visokog učilišta podatke o akreditaciji tog visokog učilišta i programa koji izvodi.

(4) Ako inozemno visoko učilište iz stavka 1. ovog članka izvodi inozemni studijski program u suradnji s visokim učilištem iz Republike Hrvatske, visoko učilište iz Republike Hrvatske je dužno o tome obavijestiti Ministarstvo.

(5) Visoko učilište iz Republike Hrvatske koje sudjeluje u izvođenju inozemnog studijskog programa iz stavka 1. ovog članka mora ispunjavati uvjete propisane ovim Zakonom i zakonima koji uređuju sustav znanstvene djelatnosti i visokog obrazovanja.

(6) Studenti koji se upisuju na inozemni studijski program koji je dio sustava visokog obrazovanja druge države ne smatraju se redovitim studentima u Republici Hrvatskoj i ne ostvaruju prava koja ostvaruju redoviti studenti u Republici Hrvatskoj.

(7) Po završetku inozemnog studijskog programa iz stavka 1. ovog članka dodjeljuje se inozemna obrazovna kvalifikacija koja podliježe postupku priznavanju inozemne obrazovne kvalifikacije sukladno propisima kojima se uređuje priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija.

(8) Inozemno visoko učilište iz stavka 1. ovog članka dužno je na mrežnim stranicama objaviti i prije upisa informirati studente o njihovom statusu i kvalifikaciji koju stječu završetkom inozemnog studija.

Izvođenje studijskih programa u inozemstvu

Članak 30.

(1) Visoko učilište koje je akreditirano i ima sjedište u Republici Hrvatskoj može samostalno ili u suradnji s akreditiranim inozemnim visokim učilištem izvoditi svoj studijski program izvan teritorija Republike Hrvatske u skladu s propisima države u kojoj se studijski program izvodi.

(2) Studijski program kojeg izvodi visoko učilište iz stavka 1. ovog članka u inozemstvu dio je sustava visokog obrazovanja Republike Hrvatske.

(3) Visoko učilište iz stavka 1. ovog članka podnosi zahtjev za izdavanje dopusnice za izvođenje studijskog programa izvan sjedišta, s mjestom izvođenja dislociranog studijskog programa u inozemstvu.

(4) Zahtjev iz stavka 3. ovog članka se podnosi Ministarstvu najmanje godinu dana prije početka akademske godine u kojoj će započeti izvođenje dislociranog studijskog programa.

(5) Na postupak akreditacije studijskog programa iz stavka 1. ovog članka primjenjuju se odredbe ovog Zakona o inicijalnoj akreditaciji studijskih programa.

(6) Studijski program koji visoko učilište iz stavka 1. ovog članka izvodi u inozemstvu upisuje se u Upisnik studijskih programa.

(7) Po završetku studijskog programa iz stavka 1. ovog članka dodjeljuje se hrvatska obrazovna kvalifikacija koja ne podliježe postupku priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija u svrhu zapošljavanja.

GLAVA IV.

SUSTAV OSIGURAVANJA I UNAPREĐIVANJA KVALITETE ZNANSTVENE DJELATNOSTI

Akreditacija znanstvene djelatnosti

Članak 31.

(1) Znanstvene organizacije će se inicijalno akreditirati, odnosno reakreditirati samo ako je kvaliteta njihove znanstvene djelatnosti utvrđena u skladu s uvjetima i u postupku propisanim ovim Zakonom, propisima koji uređuju sustav znanstvene djelatnosti te na temelju njih donesenim propisima. Znanstvene organizacije akreditirane u skladu s odredbama ovog Zakona upisuju se u Upisnik znanstvenih organizacija.

(2) Znanstvene organizacije upisane u Upisnik znanstvenih organizacija u skladu s odredbama ovog Zakona mogu ostvariti pravo na financiranje iz javnih sredstava.

(3) Odredbe ove Glave se, na jednak način kao na znanstvene organizacije, primjenjuju i na visoka učilišta koja žele obavljati ili obavljaju znanstvenu djelatnost.

1. POGLAVLJE

INICIJALNA AKREDITACIJA ZNANSTVENE DJELATNOSTI

Zahtjev za izdavanje dopusnice za obavljanje znanstvene djelatnosti

Članak 32.

(1) Zahtjev za izdavanje dopusnice za obavljanje znanstvene djelatnosti znanstvena organizacija podnosi Ministarstvu.

(2) Uz zahtjev za izdavanje dopusnice, koji sadrži osnovne podatke o podnositelju i naznaku znanstvenog područja na koji se zahtjev odnosi, podnositelj dostavlja i višegodišnji strateški program znanstvenih istraživanja, podatke o raspoloživim ljudskim resursima sa životopisima i ugovorima o radu zaposlenika, opremi i drugim sredstvima za rad i druge dokaze o ispunjavanju uvjeta za provedbu strateškog programa znanstvenih istraživanja i uvjeta propisanih člankom 33. ovog Zakona te zakonom koji uređuje sustav znanosti.

(3) Ako zahtjev nije uredan, Ministarstvo će u roku od 30 dana zaključkom upozoriti na to podnositelja i odredit će primjereni rok u kojem je podnositelj dužan otkloniti nedostatak, uz upozorenje na pravne posljedice ako to u određenom roku ne učini.

(4) Ako podnositelj u određenom roku ne dopuni zahtjev u skladu sa zaključkom iz stavka 3. ovog članka, Ministarstvo će rješenjem zahtjev odbaciti ako se po njemu ne može postupiti, odnosno odbiti ako bez dostavljene dokumentacije zahtjevu ne može udovoljiti.

Uvjeti za izdavanje dopusnice za obavljanje znanstvene djelatnosti

Članak 33.

- (1) U postupku inicijalne akreditacije znanstvene djelatnosti utvrđuje se je li znanstvena djelatnost znanstvene organizacije usklađena s primjenjivim odredbama ovog Zakona i ostalih propisa u području visokog obrazovanja i znanosti te posebice ispunjava li sljedeće uvjete:
- a) znanstvena djelatnost ostvaruje se u skladu s kvalitetno izrađenim strateškim programom znanstvenih istraživanja
 - b) organizacijska struktura i raspoloživi ljudski resursi, oprema i sredstva za rad omogućavaju provedbu strateškog programa znanstvenih istraživanja i međunarodnu znanstvenu kompetitivnost
 - c) zaposlenici znanstvene organizacije su međunarodno priznati znanstvenici, što dokazuju brojem međunarodno recenziranih kompetitivnih znanstvenih projekata u kojima su sudjelovali ili brojem objava u međunarodno recenziranim časopisima, i to na način da su zaposlenici, na razini čitave znanstvene organizacije, u određenom području ili područjima znanosti, u posljednjih šest godina ili sudjelovali u provedbi najmanje četiri međunarodno recenzirana kompetitivna znanstvena projekta (koja uključuju i dodijeljena financijska sredstva za provođenje istraživanja) u odgovarajućem znanstvenom području ili područjima (navedenim u strateškom programu), ili objavili najmanje šest radova u časopisima indeksiranim u međunarodnim časopisnim bazama relevantnima za pojedino područje znanosti, a sukladno pravilniku kojim se definiraju uvjeti za izbor u znanstvena zvanja (isključujući kućne publikacije svih autora).

Odlučivanje o zahtjevu za izdavanje dopusnice za obavljanje znanstvene djelatnosti

Članak 34.

- (1) O zahtjevu za izdavanje dopusnice za obavljanje znanstvene djelatnosti odlučuje Ministarstvo rješenjem na temelju akreditacijske preporuke Agencije, koja mora sadržavati mišljenje Akreditacijskog savjeta o ispunjavanju svih uvjeta kvalitete znanstvene djelatnosti iz članka 33. ovog Zakona.
- (2) Akreditacijsku preporuku Agencija izdaje na temelju mišljenja Akreditacijskog savjeta. Mišljenje Akreditacijskog savjeta temelji se na izvješću stručnog povjerenstva, očitovanju ustanove i iznimno drugim dokazima kojima Agencija ili Ministarstvo raspolažu.
- (3) Stručno povjerenstvo sastavljeno je od međunarodno priznatih znanstvenika od kojih barem jedan ima iskustvo upravljanja provedbom višegodišnjeg programa znanstvenih istraživanja a barem polovina članova je zaposlena izvan sustava znanosti i visokog obrazovanja Republike Hrvatske.
- (4) U slučaju da je akreditacijska preporuka Agencije pozitivna s obzirom na sve uvjete iz članka 33. ovog Zakona, Ministarstvo će u roku od 30 dana izdati dopusnicu za obavljanje znanstvene djelatnosti s rokom važenja od 6 godina.
- (5) U slučaju da je akreditacijska preporuka Agencije negativna, odnosno ako znanstvena organizacija ne ispunjava sve uvjete iz članka 33. ovog Zakona, Ministarstvo će u roku od 30 dana od primitka preporuke rješenjem odbiti zahtjev za izdavanjem dopusnice za obavljanje znanstvene djelatnosti.
- (6) Protiv rješenja Ministarstva ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (7) Ministarstvo po službenoj dužnosti upisuje znanstvenu organizaciju kojoj je izdana dopusnica za obavljanje znanstvene djelatnosti u Upisnik znanstvenih organizacija.

Znanstvena djelatnost sveučilišta

Članak 35.

- (1) Ako je zahtjev za inicijalnu akreditaciju znanstvene djelatnosti podnijelo sveučilište u osnivanju, ovlaštenje za obavljanje znanstvene djelatnosti izdaje mu se u sklopu jedinstvene dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti sukladno članku 10. ovog Zakona.
- (2) U procjeni ispunjava li sveučilište kadrovske uvjete za obavljanje znanstvene djelatnosti sukladno članku 33. ovog Zakona u određenom području, u obzir se mogu uzeti isti zaposlenici sveučilišta koji se uzimaju u obzir pri procjeni kadrovskih uvjeta za inicijalnu akreditaciju sveučilišnih studijskih programa.

Javni znanstveni instituti

Članak 36.

- (1) Odredbe članka 31. do 34. ovog Zakona ne primjenjuju se na javne znanstveni institute i druge javne znanstvene organizacije koje osniva Vlada Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: javni znanstveni instituti).
- (2) Javnim znanstvenim institutima Ministarstvo izdaje dopusnicu za obavljanje znanstvene djelatnosti isključivo temeljem dostavljenog zahtjeva za izdavanje dopusnice te priloženog osnivačkog akta.
- (3) Ministarstvo po službenoj dužnosti upisuje javni znanstveni institut kojem je izdana dopusnica u Upisnik znanstvenih organizacija.
- (4) Protiv rješenja Ministarstva iz ovog članka ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Dopusnica za obavljanje znanstvene djelatnosti

Članak 37.

- (1) Dopusnica za obavljanje znanstvene djelatnosti obvezno sadržava podatke o:
- a) nazivu i sjedištu znanstvene organizacije
 - b) osnivaču znanstvene organizacije
 - c) znanstvenom području na koje se dopusnica odnosi.
- (2) Dopusnica za obavljanje znanstvene djelatnosti može sadržavati i dodatne podatke o izdanim rješenjima o reakreditaciji znanstvene djelatnosti.
- (3) Dopusnica se objavljuje u Upisniku znanstvenih organizacija koji je javno dostupan na mrežnim stranicama Ministarstva.

2. POGLAVLJE

REAKREDITACIJA ZNANSTVENE DJELATNOSTI

Reakreditacija znanstvene djelatnosti javnih znanstvenih instituta

Članak 38.

(1) Reakreditaciju znanstvene djelatnosti javnih znanstvenih instituta provodi Agencija svakih šest godina (redovna reakreditacija javnih znanstvenih instituta).

(2) Postupci redovne reakreditacije iz stavka 1. ovog članka provode se u skladu s planom kojeg donosi Agencija.

(3) Na zahtjev javnog znanstvenog instituta ili po službenoj dužnosti, na zahtjev nadležnog ministra ili ako to okolnosti slučaja zahtijevaju, Agencija će pokrenuti postupak izvanredne reakreditacije znanstvene djelatnosti javnih znanstvenih instituta.

(4) U postupku reakreditacije znanstvene djelatnosti javnih znanstvenih instituta vrednuje se je li njihova znanstvena djelatnost usklađena s primjenjivim propisima u području znanosti te posebice ispunjavaju li sljedeće uvjete:

a) znanstvena djelatnost javnog znanstvenog instituta ostvaruje se u skladu sa strateškim programom znanstvenih istraživanja koji je usklađen s misijom javnog znanstvenog instituta. Strateški program i misija javnog znanstvenog instituta moraju biti javno dostupni

b) organizacijska struktura javnog znanstvenog instituta te način upravljanja ljudskim resursima, opremom i sredstvima za rad, osiguravaju stalno unapređenje kvalitete znanstvenih istraživanja te osiguravaju učinkovitu provedbu strateškog programa znanstvenih istraživanja

c) javni znanstveni institut zapošljava najmanje petnaest znanstvenika s kojima su sklopljeni ugovori o radu i koji su izabrani u znanstvena zvanja u odgovarajućem znanstvenom području ili iznimno u drugim područjima, ako je tako predviđeno strateškim programom znanstvenih istraživanja.

d) zaposlenici javnog znanstvenog instituta ukupno su u posljednjih šest godina sudjelovali u provedbi najmanje četiri međunarodno recenzirana kompetitivna znanstvena projekta

e) javni znanstveni institut je ostvario ciljeve iz programskog ugovora što se utvrđuje provjerom ispunjenosti pokazatelja ostvarenja ciljeva iz programskih ugovora

f) znanstvenici koji s javnim znanstvenim institutom imaju ugovor o radu sklopljen na neodređeno vrijeme godišnje su, u prosjeku, na razini instituta, objavili po barem jedan rad po znanstveniku uvršten u međunarodnu časopisnu bazu relevantnu za pojedino područje znanosti, sukladno pravilniku kojim se definiraju izbori u znanstvena zvanja (isključujući kućne publikacije svih autora).

Reakreditacija znanstvene djelatnosti visokih učilišta i ostalih znanstvenih organizacija

Članak 39.

(1) Reakreditaciju znanstvene djelatnosti visokih učilišta Agencija provodi svakih šest godina (redovna reakreditacija znanstvene djelatnosti visokog učilišta) u sklopu programske reakreditacije ili reakreditacije sveučilišta.

(2) Postupci redovne reakreditacije iz stavka 1. ovog članka provode se u skladu s planom kojeg donosi Agencija.

(3) Na zahtjev visokog učilišta ili po službenoj dužnosti, na zahtjev nadležnog ministra ili ako to okolnosti slučaja zahtijevaju, Agencija će pokrenuti postupak izvanredne reakreditacije znanstvene djelatnosti visokog učilišta.

(4) Postupak reakreditacije znanstvene djelatnosti svih znanstvenih organizacija osim visokih učilišta i javnih znanstvenih instituta provodi Agencija na zahtjev znanstvene organizacije ili nadležnog ministra, odnosno po službenoj dužnosti, ako to okolnosti slučaja zahtijevaju (izvanredna reakreditacija znanstvene djelatnosti ostalih znanstvenih organizacija).

(5) U postupku reakreditacije znanstvene djelatnosti visokog učilišta i ostalih znanstvenih organizacija provjerava se ispunjava li njihova znanstvena djelatnost uvjete iz članka 33. ovog Zakona.

Odlučivanje u postupku reakreditacije znanstvene djelatnosti

Članak 40.

(1) U postupku reakreditacije znanstvene djelatnosti Agencija odlučuje rješenjem na temelju mišljenja Akreditacijskog savjeta.

(2) Mišljenje Akreditacijskog savjeta mora sadržavati mišljenje o ispunjavanju svih uvjeta kvalitete iz članka 33, odnosno za javne znanstvene institute, članka 38., stavka 4., ovog Zakona te preporuke za unapređenje rada znanstvene organizacije.

(3) Mišljenje Akreditacijskog savjeta temelji se na izvješću stručnog povjerenstva, očitovanju ustanove (isključivo na činjenične netočnosti) i iznimno drugim dokazima kojima Agencija ili Ministarstvo raspolažu. Stručno povjerenstvo sastavljeno je od međunarodno priznatih znanstvenika i sveučilišnih nastavnika od kojih barem jedan ima iskustvo upravljanja provedbom višegodišnjeg programa znanstvenih istraživanja, pri čemu barem polovina članova povjerenstva mora biti zaposlena izvan sustava znanosti i visokog obrazovanja Republike Hrvatske

(4) Stručno povjerenstvo izvješće donosi vrednovanjem samoanalize koju, u sklopu unutarnjeg sustava osiguravanja kvalitete, izrađuje znanstvena organizacija te izvođenjem dokaza a u svrhe čega se može organizirati i posjet.

(5) Dostavljene podatke, uključujući i činjenične podatke iz evidencija, temeljem kojih stručno povjerenstvo izvodi dokaze Agencija je dužna provjeriti i uskladiti sa službenim evidencijama koje vodi Ministarstvo, a dostava dokaza završava zaključno s danom dostave završnog izvješća stručnog povjerenstva Akreditacijskim savjetu Agencije, nakon čega se novi dokazi neće zaprimati.

(6) Znanstvena organizacija ima pravo podnijeti primjedbu na mišljenje u skladu s člankom 41. ovog Zakona. Ukoliko je znanstvena organizacija podnijela primjedbu na mišljenje, Akreditacijski će savjet primjedbu uputiti posebnom tijelu Agencije zaduženom za primjedbe te po donošenju njegova zaključka o utemeljenosti primjedbe odlučiti ostaje li pri izvornom mišljenju ili donosi novo mišljenje.

(7) Rješenje iz stavka 1. ovog članka može biti:

a) pozitivno rješenje o reakreditaciji znanstvene djelatnosti, odnosno dopusnica za obavljanje znanstvene djelatnosti s rokom važenja od 6 godina

b) privremeno rješenje o reakreditaciji znanstvene djelatnosti, odnosno pismo očekivanja kojim se utvrđuju nedostaci te propisuje uvjet njihova otklanjanja u predviđenom roku

c) negativno rješenje o reakreditaciji znanstvene djelatnosti.

(8) Pismo očekivanja iz stavka 7., točke b) ovog članka ne može se izdati na rok dulji od tri godine.

(9) Akreditacijski savjet mora osnovati stručno povjerenstvo temeljem čijeg će izvješća utvrditi jesu li u predviđenom roku otklonjeni nedostaci utvrđeni pismom očekivanja iz stavka 7., točke b).

(10) Ukoliko znanstvena organizacija kojoj je izdano pismo očekivanja u predviđenom roku ne otkloni utvrđene nedostatke i/ili o tome ne izvijesti Agenciju, Agencija će u roku od 30 dana nakon isteka predviđenog roka izdati negativno rješenje o reakreditaciji.

(11) Protiv rješenja Agencije ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(12) Tužba protiv rješenja Agencije odgađa učinak rješenja, odnosno uskratu dopusnice sukladno stavku 14. ovog članka.

(13) Agencija je dužna Ministarstvo bez odgode obavijestiti o pokretanju i tijeku upravnog spora, što će Ministarstvo bez odgode upisati u Upisnik znanstvenih organizacija.

(14) Agencija bez odgode dostavlja pravomoćna rješenja iz stavka 6. ovog članka Ministarstvu radi evidencije te upisa odgovarajućih podataka u Upisnik znanstvenih organizacija.

(15) Ako je pravomoćno rješenje o reakreditaciji znanstvene djelatnosti u nekom području kojeg donosi Agencija negativno, a odnosi se na sveučilište, Agencija će po službenoj dužnosti ukinuti dopusnice za znanstvenu djelatnost i za izvođenje sveučilišnih studijskih programa u tom području, u kojem se slučaju na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 25. ovog Zakona o visokim učilištima u restrukturiranju.

(16) Ako je javnom znanstvenom institutu izdano pismo očekivanja ili mu je ukinuta dopusnica za obavljanje znanstvene djelatnosti, Akreditacijski savjet tom institutu može predložiti mjere za njegovo restrukturiranje, ukidanje ili pripajanje drugoj organizaciji.

GLAVA V.

PRIMJEDBE U POSTUPKU AKREDITACIJE

Članak 41.

(1) U svim postupcima akreditacije predmet vrednovanja ima mogućnost podnošenja primjedbe Agenciji.

(2) Primjedbu je moguće podnijeti u roku od 15 dana od zaprimanja akta Agencije i to napose na sljedeće akte:

a) plan reakreditacije

b) odluku o imenovanju stručnog povjerenstva

c) izvješće stručnog povjerenstva (isključivo na činjenične netočnosti navedene u izvješću)

d) mišljenje Akreditacijskog savjeta.

(3) O utemeljenosti zaprimljenih primjedbi iz stavka 2. točki a) - c) odlučuje Akreditacijski savjet Agencije.

(4) O utemeljenosti zaprimljenih primjedbi iz točke d) zaključak donosi Povjerenstvo za primjedbe kao posebno tijelo Agencije osnovano u skladu s posebnim propisom kojim se uređuje djelatnost Agencije. Zaključak Povjerenstva za primjedbe podnosi se Akreditacijskom savjetu Agencije koje temeljem njega može odlučiti ostaje li pri izvornom mišljenju ili donosi novo mišljenje.

PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 42.

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja:

a) reklamira obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja na način koji se razlikuje od sadržaja dopusnice iz članka 12., 19. i 38. ovog Zakona ili za tu djelatnost nema potrebne dopusnice.

b) obavlja djelatnost visokog obrazovanja ili izvodi studijske ili obrazovne programe za koje nema potrebne dopusnice.

c) nije uskladila svoje opće akte s člankom 44 ovog Zakona

d) je u postupcima vanjskog vrednovanja Ministarstvu ili Agenciji dostavila ili u informacijski sustav unijela netočne podatke o svojim materijalnim ili ljudskim kapacitetima.

(2) Novčanom kaznom od 3.000,00 kuna do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

GLAVA VI.
PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Okončanje započelih postupaka

Članak 43.

Svi postupci vanjskog vrednovanja visokih učilišta, znanstvenih organizacija i studijskih programa započeti prema odredbama Zakona o osiguravanju kvalitete o znanosti i visokom obrazovanju (»Narodne novine«, broj 45/09.), a koji nisu dovršeni do stupanja na snagu ovog Zakona, dovršit će se prema odredbama tog Zakona.

Nastavak rada Agencije

Članak 44.

Agencija nadležna za visoko obrazovanje i znanost osnovana Zakonom o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju (»Narodne novine«, broj 45/09.) nastavlja s radom u skladu s odredbama posebnog zakona.

Opći akti visokih učilišta

Članak 45.

Visoka učilišta dužna su uskladiti svoje opće akte kojima propisuju način donošenja i/ili izmjena studijskih i obrazovnih programa s odredbama ovog Zakona u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Izdavanje dopusnica postojećim visokim učilištima

Članak 46.

(1) Ministarstvo je dužno postojećim visokim učilištima nakon provedenih postupka programske reakreditacije i ukoliko zadovolje uvjete propisane ovim Zakonom izdati dopusnicu sukladno odredbama ovog Zakona. Dopusnica će se izdati za obavljanje djelatnost (visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti, ako primjenjivo) te za vrstu visokog učilišta za koju ispunjavaju uvjete propisane ovim Zakonom i drugim propisima koji uređuje područje visokog obrazovanja i znanosti.

(2) Ministarstvo postojećim sveučilištima izdati dopusnicu iz stavka 1. ovog članka za obavljanje znanstvene djelatnosti tako da ona uključuje sva znanstvena područja u kojima su prethodno ovlaštene djelovati sastavnice tog sveučilišta.

Prestanak važenja

Članak 47.

(1) Danom stupanja na snagu ovog Zakona prestaje važiti Zakon o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju (Narodne novine, broj 45/09.) kao i na temelju njega doneseni propisi.

Stupanje na snagu

Članak 48.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

U članku 1. Nacrta Prijedloga Zakona određuje se predmet Zakona, što čine postupci i kriteriji vrednovanja kvalitete znanosti i visokog obrazovanja, nadležnost tijela koja provode postupke vrednovanja te postupci vanjskog vrednovanja studijskih programa s inozemnim obilježjima i uvjeti njihova izvođenja. Ujedno se ovim člankom propisuje usklađenost postupaka vanjskog vrednovanja s odrednicama Bolonjskog procesa.

Uz članak 2.

Člankom 2. određuje se kao cilj Nacrta Prijedloga Zakona osigurati pravo studenata i drugih dionika na kvalitetno obrazovanje, osigurati kvalitetu kvalifikacija na tržištu rada te usklađenost hrvatskog visokog obrazovanja i znanosti (te postupci vanjskog vrednovanja) s europskim prostorom visokog obrazovanja i znanstvenog istraživanja.

Uz članak 3.

U članku 3. propisuje se značenje pojmova.

Uz članak 4.

U članku 4. propisuju se unutarnji i vanjski sustav osiguravanja i unapređenja kvalitete visokog obrazovanja u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 5.

U članku 5. propisuje se akreditacija u sustavu visokog obrazovanja u Republici Hrvatskoj te njena svrhovitost.

Uz članak 6.

U članku 6. propisuje se odvojenost postupka javnog financiranja od postupaka akreditacije u visokom obrazovanju. Kasnijim odredbama, odnosno člankom 13. stavkom 5., točkom c), podtočkom 1., propisuje se prethodnost postupaka osiguravanja javnog financiranja (kao dokaza o osiguranim potrebnim sredstvima za izvođenje studijskog programa) postupcima inicijalne akreditacije studijskih programa.

Uz članak 7.

Člankom 7. propisuje se postupak inicijalne akreditacije za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja koji se primjenjuje na ustanove koje žele obavljati djelatnost visokog obrazovanja u Republici Hrvatskoj. Specifično su propisani postupci s obzirom na različite vrste visokih učilišta u osnivanju.

Uz članak 8.

Članak 8. pobliže propisuje elemente zahtjeva za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja, postupak podnošenja zahtjeva te slučajevi u kojima nije riječ o u potpunosti novim ustanovama, a na koje se postupak primjenjuje na odgovarajući način.

Uz članak 9.

Člankom 9. propisani su načini odlučivanja o zahtjevu i nadležnosti u postupcima odlučivanja te mogući ishodi provedenog postupka.

Uz članak 10.

Člankom 10. propisana je dopusnica za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti sveučilišta te svrhovitost tog upravnog akta.

Uz članak 11.

Članak 11. propisuje sadržaj dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja, odnosno, ako je riječ o sveučilištu, sadržaj dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja i znanstvene djelatnosti.

Uz članak 12.

U članku 12. propisuje se inicijalna akreditacija za izvođenje studijskog ili obrazovanog programa koji se primjenjuje na ustanove koje žele izvoditi studijske ili obrazovne programe u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 13.

Člankom 13. propisuju se elementi i način podnošenja zahtjeva za izvođenje studijskog ili obrazovnog programa.

Uz članak 14.

Člankom 14. propisuju se uvjeti za vrednovanje kvalitete studijskog odnosno obrazovnog programa.

Uz članak 15.

Člankom 15. propisuju se dodatni uvjeti za vrednovanje kvalitete posebnih oblika izvođenja studijskih odnosno obrazovnih programa.

Uz članak 16.

Člankom 16. propisuje se način primjene članka 14. i 15. na zajedničke studijske programe.

Uz članak 17.

Člankom 17. propisuje se način odlučivanja o zahtjevu za izdavanje dopusnice za izvođenje studijskog odnosno obrazovnog programa te mogući ishodi provedenog postupka.

Uz članak 18.

Člankom 18. propisuje se sadržaj dopusnice za izvođenje studijskog, odnosno obrazovnog programa.

Uz članak 19.

Člankom 19. propisuju se ovlasti visokih učilišta u samostalnom odlučivanju o ukidanju ili izmjenama studijskih odnosno obrazovnih programa.

Uz članak 20.

Člankom 20. propisuje se postupak izmjene dopusnice za izvođenje studijskog odnosno obrazovnog programa te se obvezuju visoka učilišta na redovito dostavljanje informacija Ministarstvu radi vođenja urednih evidencija o studijskim i obrazovnim programima.

Uz članak 21.

Člankom 21. propisuju se vrste postupaka reakreditacija u visokom obrazovanju, odnosno institucijska ili programska reakreditacija te se propisuje u kojim rokovima te pod kojim uvjetima se primjenjuju različite vrste postupka reakreditacije koju su dužna periodično prolaziti sva visokih učilišta.

Uz članak 22.

Člankom 22. propisuju se posebni uvjeti za vrednovanje kvalitete u reakreditaciji, a koji u normativni okvir za osiguravanje i unapređenje kvalitete visokog obrazovanja prenose Standarde i smjernice za osiguravanje kvalitete u Europskom prostoru visokog obrazovanja i Vodič za korisnike ECTS-a.

Uz članak 23.

Člankom 23. propisuje se postupak i uvjeti programske reakreditacije visokih učilišta, odnosno studijskih i obrazovnih programa. Propisuju se vremenski rokovi za ponavljanje postupka reakreditacije te se propisuje kako se ona pokreće. U ovom članku daje se i mogućost inozemnoj agenciji upisanoj u Europskom registru agencija za osiguravanje kvalitete (EQAR) da u određenim situacijama i po određenim uvjetima, provodi programsku reakreditaciju na visokim učilištima u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 24.

Člankom 24. propisuje se način odlučivanja u postupcima programske reakreditacije kao i nadležnosti te mogući ishodi postupaka reakreditacije.

Uz članak 25.

Člankom 25. propisuju se uvjeti pod kojima se provodi restrukturiranje visokog učilišta kao jedan od mogućih ishoda reakreditacije.

Uz članak 26.

Člankom 26. propisuje se postupak institucijske reakreditacije sveučilišta koji se primjenjuje samo na ona sveučilišta koja ispunjavaju uvjete propisane ovim Zakonom. Pozitivnim rješenjem o institucijskoj reakreditaciji sveučilište stječe ovlasti samostalne akreditacije studijskih i obrazovnih programa.

Uz članak 27.

Člankom 27. propisuje se način odlučivanja u postupku odlučivanja institucijske reakreditacije, nadležnosti te mogući ishodi institucijske reakreditacije.

Uz članak 28.

Člankom 28. propisuje se akreditacija združenog studijskog programa i određuje združena kvalifikacija uz primjenu Europskog pristupa u osiguravanju kvalitete združenih studija.

Uz članak 29.

Člankom 29. propisuju se uvjeti izvođenja inozemnih studijskih programa koji nisu akreditirani u Republici Hrvatskoj već u nekoj od zemalja Europskog gospodarskog prostora.

Uz članak 30.

Člankom 30. propisuju se uvjeti izvođenja studijskih programa visokih učilišta iz Republike Hrvatske u inozemstvu.

Uz članak 31.

Člankom 31. propisuju se postupci akreditacije znanstvene djelatnosti i predmeti vrednovanja u tim postupcima te svrha postupaka akreditacije znanstvene djelatnosti.

Uz članak 32.

Člankom 32. propisuje se način podnošenja i sadržaj zahtjeva za izdavanje dopusnice za obavljanje znanstvene djelatnosti.

Uz članak 33.

Člankom 33. propisuju se uvjeti za izdavanje dopusnice za obavljanje znanstvene djelatnosti.

Uz članak 34.

Člankom 34. propisuje se način odlučivanja, nadležnosti i mogući ishodi postupka inicijalne akreditacije znanstvene djelatnosti.

Uz članak 35.

Člankom 35. propisuje se inicijalna akreditacija znanstvene djelatnosti sveučilišta i način provjere uvjeta u tom postupku. Iz članka proizlazi kako se inicijalna akreditacija znanstvene djelatnosti i djelatnosti visokog obrazovanja sveučilišta provodi u jednom jedinstvenom postupku.

Uz članak 36.

Člankom 36. propisuje se inicijalna akreditacija javnog znanstvenog instituta.

Uz članak 37.

Člankom 37. propisuje se sadržaj dopusnice za obavljanje znanstvene djelatnosti.

Uz članak 38.

Člankom 38. propisuju se nadležnosti i uvjeti u postupku reakreditacije znanstvene djelatnosti javnih znanstvenih instituta koji uključuju kvantitativne i kvalitativne kriterije koje je predmet vrednovanja dužan zadovoljiti da bi ishodio pozitivno rješenje.

Uz članak 39.

Člankom 39. propisuju se nadležnosti i uvjeti u postupku reakreditacije znanstvene djelatnosti sveučilišta i ostalih znanstvenih organizacija koji uključuju kvantitativne i kvalitativne kriterije koje je predmet vrednovanja dužan zadovoljiti da bi ishodio pozitivno rješenje.

Uz članak 40.

Člankom 40. propisuje se način odlučivanja u postupku reakreditacije znanstvene djelatnosti, nadležnosti te mogući ishodi reakreditacije.

Uz članak 41.

Člankom 41. propisuju se mogućnosti podnošenja primjedbe predmeta vrednovanja u postupcima vanjskog vrednovanja kvalitete.

Uz članak 42.

Člankom 42. propisuju se prekršajne odredbe.

Uz članak 43.

Člankom 43. uvodi se odredba prema kojoj se postupci započeti prije stupanja na snagu ovog Zakona trebaju dovršiti u skladu s postojećim Zakonom o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju („Narodne novine“ broj 45/09).

Uz članak 44.

Člankom 44. propisuje se da Agencija nadležna za osiguravanje kvalitete znanosti i visokog obrazovanja nastavlja s radom u skladu s odredbama posebnog zakona.

Uz članak 45.

Člankom 45. propisuju se rokovi za donošenje općih akata visokih učilišta koji se temelje na ovom Nacrtu Prijedloga Zakona.

Uz članak 46.

Člankom 46. propisuje se da će Ministarstvo izdati dopusnice postojećim visokim učilištima temeljene na ovom Nacrtu Prijedloga Zakona.

Uz članak 47.

Člankom 47. propisuje se prestanak važenja postojećeg zakona kojeg ovaj Nacrt Prijedloga Zakona zamjenjuje, pri čemu se u isto vrijeme s ovim donosi i Nacrt Prijedloga Zakona o Agenciji za osiguravanje kvalitete u visokom obrazovanju i znanosti.

Uz članak 48.

Člankom 48. propisuje se rok stupanja na snagu ovog zakona nakon objave u Narodnim novinama.

